# जसविलास

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

## छगनलाल उमेदचंद

## अमदावादमां

આમગાન. પોળ પાસે આછો પરભુલાલ

નહાનાલાલના મકાનમાં પાડીલાલ

દર્શચંદના "ગુ૦ ગુ૦" પ્રેસમાં

**शा. मगनलालमनसुखरामे**

છાપ્યું.

સંવત ૧૯૩૩—સન ૧૮૭૭

કિંમત ૧૨ આના.

## श्री सर्वज्ञाय नमः

## श्री सुगुरु भ्यो नमः

# अथ श्री जसविलास प्रारंभते.

---

### પદ. ૧ લું.

રાગ ધન્યાશ્રી—જૈન કહો ક્યુ હોવે પરમગુરૂ જૈન કહો ક્યુ હોવે, ગુરૂ ઉપદેશ વિના જન મુઢા દરસન જૈન વીગોવે. ૧. કહેત કૃપાનીધી શમ જળ ઝીલે, કર્મ મેલ જો ધોવે, બહુલ પાપ મલ અંગ ન ધારે, શુધ રૂપ નીજ જોવે. પ૦ ૨ સ્યાદ વાદ પુરન જો જાણે, નય ગરભીત જસ વાચા, ગુણ પરજાય દ્રવ્ય જો બુઝે; સોઇ જઇન હે સાચા. પ૦ ૩ કીરીયા મુઢમતી જો અજ્ઞાની ચાલે ચાલ અપુઠી, જઇન દશા ઉન માંહી નાહિં, કહેસો સબહી જુઠી. પ૦ ૪ પર પરણતી અપની કરી માને, કિરિયા ગર્વે ગહેલો; ઉનકુ જઇન કહો ક્યું કહીએ, સો મુરખમા પહેલો. પ૦ ૫. જઇનભાવ ગ્યાની સબ માંહી, શિવ સાધન સદ્દ.

હીએ; નામ ભેખ કું કામ ન શીજે, ભાવ ઉદાશી રહીએ
પ૦ ૬ જ્ઞાન સકળ નય સાધન સાધો, ક્રિયા જ્ઞાનકી દા
સી; ક્રિયા કરત ધરતહે મમતા, યાહી ગળેમે ફાંસી. પ૦
૭ ક્રિયા વિના જ્ઞાન નહી કબહુ, ક્રિયા જ્ઞાન વિના ના
હી; ક્રિયા જ્ઞાન દોઉ મિલત રહેતહે, જ્યું જળ રસ જ
ળ માંહી પ૦ ૭ ક્રિયા મગનતા બાહેર દિસે, જ્ઞા
ન ભક્તિ જ્યા ભાજે, સદગુરૂ શિખ સુણે નહી કબહુ; સો જ
ન જનમે લાજે. પ૦ ૮ તત્વ બુદ્ધિ જિનકી પરણતી હૈ;
સકળ સુત્રકી કુંચી, જગ જસ વાદ વદે ઉનહીકા; જૈન
દશા જસ ઉંચી. પ૦ ૯

## પદ ૨ જું.

રાગ ધન્યાશ્રી— પરમ પ્રભુ સબ જન શબ્દ ધ્યા
વે, જબ લગે અંતર ભરમ ન ભાજે, તબ લગે
કોઉ ન પાવે. પર૦ ૧ સકળ અશ દેખે જગ જોગી, જો
ખીનું સમતા આવે, મમતા અંધ ન દેખે યાકો, ચીત ચી
હું રે ધ્યાવે. પર૦ ૨ સહેજ શક્તિ અરૂ ભક્તિ સુગુરૂકી
જો ચીત જોગ જગાવે, ગુણ પરજાય દ્રવ્યસું અપને, તો લ
ય કોઉ લગાવે. પર૦ ૩ પઢત પુરાણ વેદ અરૂ ગીતા, મૂ
રખ અરથ ન પાવે; ઇત ઉત ફિરત ગ્રહત રસ નાહી, જ્યું
પશુ ચરવિત ચાવે. પર૦ ૩ પુદગળ સેં ન્યારો પ્રભુ મે
રો, પુદગળ આપ છિપાવે; ઉનસે અંતર નાહી હમારો, અ

...ક્રિડા ભાગો જાવે પર૦ ૪ અકલ અલખ અર અજ નીરંજન, તાહાકી ગતી તુંહી જાણે, અગમ અરૂપી આ... ...ન અનુ સારે, શેવક જસ ગુણગાવે પર૦ ૫

પદ ૩ જુ

રાગ ઉપરનો—ચેતન જો તું જ્ઞાન અભ્યાશી, આપહી ...બાંધે આપહી છોડે, શક્તિ ખુલી વીનાશી. ચે૦ ૧ જો તું ...પ સ્વભાવમેં ખેલ, આશા છોડ ઉદાશી; સુરનર કીનર ...નાયક સંપતી, સો તુજ ઘરકી દાશી. ચે૦ ૨ મોહ ચોર ...ન ગુણ ધન લુસે; દેત આશ ગલે ફાસી; આશા છોડ ઉ... ...શ રહે જો સો ઉત્તમ સન્યાસી ચે૦ ૩ જોગ લઇ પર ...આસ ધરત હૈ, યાહી જુગમેં હાશી, તું જાણે મેં ગુનકુ સં... ...ચુ, પણ જાએ ગુણ નાશી. ચે૦ ૪ પુદ્ગળકી તું આશ ધ... ...રત હે, સોતો સબહી વિનાશી; તુંતો ભીન રૂપહે ઉનતે, ચી... ...દાનંદ અવિનાશી. ચે૦ ૫ ધન ખરચે નર બોહોત ગુમા... ...ને, કરવત લેવે કાશી, તોભી દુખનો અંત ન આવે જો ...આશા નહુ ધાસી. ચે૦ ૬ સુખ જળ વિષય વીષય મૃગ... ...શાના, હોત મુઢ મતી પાસી; વિભ્રમ ભુમી ભઇ પર આ... ...શ, તુંતો સહેજ વીલાશી ચે૦ ૭ યાકો પીતા મોહ દુખ ...માતા; હોય વીષય રતીમાસી, ભવસુત ભરતા અવીરતી પ્રાં... ...ની મીરખા મતી હૈ વાશી ચે૦ ૮ આશા છોડ રહે જો જો... ...ગી, સોહૈ શિવ વિલાશી; ઉનકુ સુજસ વખાણે જ્ઞાતા, અં...

તર દ્રષ્ટિ પ્રકાશી. ચે૦ ૯

પદ ૪ થું.

રાગ કેદારો—અબધ મતી ચિદાનંદ ઘનકી, ભવ જ જાળ શક્તિ શું હોવે; ઉલટ પુલટ જીનકી. અ૦ ૧ ભેદી રેણુતી સમકીત પાયો, કર્મ પજર ઘનકી, સહેજ અખંડ અકતા પાકી, ખીમા વિમળ ગુણકી. અ૦ ૨ પાપવેલી સબ ગ્યાન દહનથું, બાળી ભવ વનકી; શીતળતા પ્રગટી ઘટ અંતર, ઉત્તમ લછનકી અ૦ ૩ ઠકુરાઇ જગ જન તે અધીકી, ચરન કરન ઘનકી; વૃધી રૂધી પ્રગટે નીજ નામે બ્યુંકી અકિંચનકી. અનુભવ વિના ગતી કોઇ ન જાણે અલખ નિરંજનકી, જસ ગુન ગાવત પ્રીતી નીવાહો ઉનકે સમનકી. અ૦ ૫

પદ ૫ મું.

રાગ ધન્યાશીરી—ચેતન ગ્યાનકી દ્રષ્ટ નીહાળો, મોહ દ્રષ્ટી દેખે સો બાહારા, હોત માહા મતવાળો ચે૦ ૧ મોહ દ્રષ્ટી અતી ચપળ કરતહે; ભવ વન. વાનર ચાળો ચોગ વિજોગ દાવાનળ લાગત, પાવત નાહી વિચાળો ચે૦ મોહ દ્રષ્ટી કાયર નર ડરપે, કરે અકારણ ટાળો; રણ મે ન લરે નહી અરીસુ, સુર લરે જ્યું પાળો ચે૦ ૩ મોહદ્રષ્ટી જન જનકે પરવશ, દીન અનાથ દુખાળો, માગે ભીખ ફીરે ઘર ઘરશું, કહે મુજકુ કોઇ પાળો. ચે૦ ૪ મોહ દ

ા મદ મદીરા માતી, તાકો હોત હોત ઉછાળો, પર અધ
ૂ રાચેસા અહનીશ, કાળ અસુચી જ્યું કાળો ચે૦ ૫
ાન દરદીમાં દાષ ન એતે, કરે જ્ઞાન અજુવાળો, ચીદાનં
દઘન સુજસ વચન રસ સજન રૂદય પખાળો. ચે૦ ૬

પદ ૬ ઠું.

રાગ સોરઠ—કહો કુણ ગતી ન્યારી કંત વિણ કહો
કુણ ગતી ન્યારી ટેક સુમતી સખી જઇ વેગે મનાવો, કહે
તના સુણ પ્યારી કંત૦ ઘણ કણ કંચન મોહોલ માળી
; પણ બીન સપડી ઉજારી; નીંદ્રા જોગ લહું સુખ ના
ી, પણ વિજોગ તનુ જારી કંત૦ ૧ તોરે પ્રીત પરાઇ કુ
ીજન, અછતે દોષ પોકારી, ઘર ભંજનકે કહેન ન કરીએ;
કીને કાજ વિચારી કંત૦ ૨ વિભ્રમ મોહ મહા મદ વિ
ચુરી; માયા રાત અંધારી, ગરજતી અરતી લવેર દાદુરી
કામકી ભઇ ત્વારી કંત૦ ૩ પણ મીલવેકુ મુજ મન તલ
પ, મેં પણ બીનમતગારી; છુરકી ઇઇ ગયા પણ મુજકુ ન
ાહુ પીર પીયારી કં૦ ૪ સંદેસે સુણી આયે પણ ઉત
મ, ભઇ બાહોત મનુહારી ચીદાનંદ ઘન શુજશ વચ
ન રસ રમે રંગ અનુસારી કં ૦૫॥

પદ ૭ મું.

રાગ સારંગ—જીવ જાણ રહ્યો પરભાવમે, શોહેજ રવે

ભાવ લજ્જા નહી અપનો, પડીયો મોહ જંજાળમેં જી૦
વંછે મોક્ષ કરે નહી કરણી, દોલત મમતા ચાઉમે, આહુ
ધ જયું જળ નીધી તરવો, બેઠા કાણી નાવમે જી૦ ૨ ર
રતી પીસાઓ પરવશ રહેતાં, ભીનહુ ન શમરો આઉમેં; આ
પ બચાવ શકે નહી સુરખા, ઘોર વિખય કે ઘાવમે જી૦
જીન પુરવ પુન્ય ધનસખ કી અસુવુહે રહે તન સુખ વઢાઉ
તામે તુજ કેસે બની આવે, નય વ્યવહાર કે દાઉ
જી૦ ૪ જસ કહે અબ મેરા મન લીનો, શ્રી જીનવર
પાંઉમે, યાહી કલ્યાણ શીખીકો કારણ, જયું વેધક રસ ધ
મે જી૦ ૫

## પદ ૮ મું.

રાગ ધીર—મેરે સાહેબ તુમહે મંદા ચક્ક વાક
હું રહું; જબ તુમહો શ્રીપાસ જીણંદા; બીજરમતણારી મ
કુ તેરા બંદા મે૦ ૧ મેં ચકોર કરૂ ચાકરી, જબ તુમહો
ચંદા, ચક્રવાકમેં હુઈ રહું જબ તુમહી દીણંદા મે૦ મધુ
કર મેર નઝનુ: જબ તું અરવીંદા; ભગતી કરૂં ખગપતા
રે, જબ તુંહી ગોવીંદા. મે૦ ૩ તુંમ જબ ગરજીત ઘન
એ તબ મેં શીખી નંદા, તુંમ સાયર જબ મેં તદા, સુર
ગીત આનંદા. મે૦ ૪ દુર કરો દાદા પાસજી, ભવ દુખકા ફં
દા, વાચકજસ કહે દાસકુ દ્યો પરમાનંદા. મે૦ ૫

## પદ ૯ મું.

રાગ સામેરી—મેરે પ્રભુશ્યું પ્રગટ્યો પુરનરાગ, જી
ન ગુણ ચંદ કિરણ શ્યું ઉગ્યો; સહજ સમુદ્ર અથાગ. મે૦
૧ ધ્યાતાં ધ્યેય ભયે દોઉ એકહું, મીટ્યો ભેદકો ભાગ, કુ
ભ વિકાર છાંડે જબ સરીતા, તબ નહી રહત ડાગ મે૦ ૨
પુરના મન જબ પૂર ન દિસે; નહિ દુવીધાકો લાગ, પાંઉ
ચલત પનહી જો પહિરે, નહિ તાં કંટક લાગ. મે૦ ૩
ભયો પ્રેમ લોકોતર ઝૂઠ્યો, લોક બંધકો લાગ, કહો કોં
કછુ હમતો ન રૂચે, છુટી એક વીન રાગ. મે૦ ૪ વા
સકે જિન ગુન મુજ હેજકું, જ્યંસો સુરતરૂ બાગ; ઉરે
ચમના લગે નહિ તાતે જસ કહે સાચું વડ ભાગ્ય. મે૦ ૫

## પદ ૧૦ મું.

રાગ પૂરવી—પસાગી કર લીયે, પ્રભુ રસ ભગવાન,
અકત શીખામેં અંસ કુમરકો, માનું નિરમળ ધ્યાન. ૫૦ ૧
પુરષોતમ કરશી ગંગા તું તો ચરન નીદાન; પ્રત ખભ
બરતરજનકુ, માનુ ચલી અસમાન ૫૦ ૨ શ્રીરક વિખ
…ખ સુધા શું ચાહત, આપ મધુરતા માન, શીઘ્ર દાયકકો
…પ પરંપર; શાષ્વત સરગ વિમાન. ૫૦ ૩ પ્રભુ કર પ્ર
ભુ રસ દીપી કરતુ હે, એસી ઉપમા જાણ; જસ કહે મીત
વીત પાસ મિલાવે, આ ભવિકુ જિન ભાન. ૫૦ ૪

### પદ ૧૧ મું.

રાગ અડાણો—શીતળ જિન મોહે પ્યારા, શીતળ જ મોહે પ્યારા ભુવન વિરોચન પંકજ લોચન, જીઉકે જીઉ હમારા, શી૦ ૧ જ્યોતસું જ્યોત મિલત જબ ધ્યાવે, હોવત નહી તબ ન્યારા, બાંધી મુઠી ખુલે ભવ માયા મીટે મહા ભ્રમ ભારા શી૦ ૨ તુમ ન્યારે તબ હિ ન્યારા, અંતર અમારા ઉદારા, તુમકી નજીક નજીકહે સબકી, રીધી અનંત અપારારા. શી૦ ૩ વિષય લગનકી અગની બુઝાવત, તુમ ગુન અનુભવ ધારા, ભઈ મગનતા તુમગુન રસકી; કુન ચન કુન દારા. શી૦ ૪ શીતળતા ગુન હોર કરત તુમ ચંદન કહા બીચારા, નામહી તુમારા તાપ હરતહે વાકુ ઘસત ઘસારા. શી૦ ૫.

### પદ ૧૨ મું.

રાગ જેજેવંતી—સજન સલુને લાલ ચરણ ન છોડુ લાલ; મેરાતો અજબ માલ, તેરાઈ ભજનહે હાલત આછુ દામ, કામ શું ન મેરે કામ; નામ તેરા આઠે જા જીઉકા, રંજનહે. સ૦ ૧ તેરાહું આધીન લીન, જ્યુંજી મગનમીન; દીન જગ કેરા પ્રભુ; દુખકા ભંજનહે. સ૦ ૨ નાભી મારૂદેવા નંદ, નયનઆનંદ ચંદ, સરન વિનય તેરા અમીકા અંજનહે.

### પદ ૧૩ મું

રાગ કાનડો—પાણની ઓરદ શુન ગોરી, તું શુન ગોરી, અચરીજ એહુ મિલે શશી પંકજ; વિચ જુમના વહે ગોરી અ૦ ૧ એક ગીરનાર પીયા દીખલાવું: પ્યારી મેરી ની ડોરી. મુગતી મેહલમે મીલે રાજુલ નેમ, વિનય નમે ...

### પદ ૧૪ મું.

રાગ કલ્યાણજુ—મેરી ગતી મેરી નતી; મેરી રતી છતી, મેરા પીયા મેરા છપા; જાદુપતી અતિયા મે૦ મેરા સાંન મેરા ધ્યાન મેરા પ્રાંન, મેરા જસ સુની ભીધ્યાન, મોહી ઉલસતી છતીયા. મે૦ ૨ બયોગી ...ર મોકુ છારી રસ ડારી, તાકે રહી ચીત દીન રતી ... દીપા વતીયાં. મે૦ ૩ મેરે તુહી મેરે તુહી શીવાદેની તુહી, માંનો પીયા રાજુલકી વિનય વિનતીયાં.

### પદ ૧૫ મું.

રાગ કનડો—કુરમતી ડારદેરે મેરે પ્રાની, જુઠ સબ ...રકી માયા, જુઠી ભરમ ગુમાની. કુ૦ ૧ આપ ન ... માહ નિંદરયું ડોલ કુનિયા દિવાની, વીતરાગ કુખ ... દિખરયું વિનય જપા શુભ માની.

પદ ૧૬ મું.

રાગ ભુપાલ—પ્યારે કાયકુ લલચાય, આ દુનિયા દેખ તમાસા, દેખત ઉડ સ જાય. પ્યા૦ ૧ મેરી મેરી કર રહે બ ઉરે, ધીરે જીવ અકુલાય, પલ એકમેં બહુ રંગ દખે. જબ મુદકી જાય પ્યા૦ કોટી વિકલ્પ વ્યાપાકા વેદન, ખેઈ શુન લપટાય, સાન કુસુમની સેજ ન પાઈ, ફૂલે અથાય અચાન પ્યા૦ ૩ કીયા દાર ચીકુ આર મૃગતૃસ્ના ચીત લાત, પ્યાસ બુઝાવન બુંદ પાયે જનમ ગમાયે પ્યા૦ ૩ સુંના ધરાવરકે ઘટમે, જીબ દુખ જાય, વિનય કહે, ગુરૂ દેવ દીખાવે; જોવાકુ કય. પ્યા૦ ૫

પદ ૧૭ મું

રાગ સામેરી—પીઉજી મોકુ દરશન દિજીએરે, તેરદરશનકા હું પ્યાસી, તું કહાં ભયો ઉદાસી. પી૦ ૧ પગુડે જાતે દુઃખ નયનો નીંદ ન આવાજીરે, તપ દેખ્યા મેં પ અમકું દુરી, શક્ય નારકી હું ભાજીરે પી૦ ૨ રતીકન રભા, રહું ભાંઈ; સમી હું બાહ્યોત વરાતીરે, અબ કહે પાછે ન હારૂ, રાખુ રંગ વિનાલીરે. પી૦ ૩ પઉક સુરંગી મોતન માલા, કહ કહૂ જપ ભાળોરે, સુજીત ભ મહુ આરે, શ્રી જિન પંથ નિહાળીરે પી૦

ન્યારી જીવન પ્યારે, મે હું તેરી બંદીરે, ગોૢ વિજય વિનોદ ઘર આવો આનંદીરે.

પદ ૧૮ મું

ો મીઆીત બ રાગ—પ્યારે પીતમ હઠ છોરો, તો આચે ફીરે કોન કારન, ફીકે રચો આ ગોર પ્યા૦૧ ફીગી એરી ઠગાઈ; જેસે કરત ઠગોરો, જુઠ જગત ૈ દીખાયો; એસો વીહા વર ગોરો, પ્યા૦ ૨ મે તો ને છોરૂ ભવકા, જુરયો પ્રેમકા જોરે, અપતો ચરણ મોકુ દીજે, રાજુલ કરત નીહોરા પ્યા૦ ૩

પદ ૧૯ મું

રાગ જેજેવતી—સુરતરૂમંડન પાસ દેવત અતી ઉ સ, સુજત સુવાસ ખાસ જગામે ન્યોતીહે, સુરત મો ા રૂપ સુરત સનમે, ભુપ અકલ સ્વરૂ, સ્વામી અધિક ોતહે. સુ૦ ૧ ભમત ભમત ભવ પાયો પ્રભુ અભીન , સુરતરૂ સુખ દેવના પ્રીતીનહે, તેરા કરૂ ગુન ગાન સોૢ ોન સુનીહાન તીહારે, ચરરન મેરા દીલ લયે લીનહે સુ૦ ૨ મુગટ કુંડલ માલ રતન તીલક ભાલસ્યું, ગુન રસાલલી ુ પની દેમકી; કુસર કપુર ફુલ ધુપ ધરૂ બહુ મુલ, િનયકુ દીજે દુઃખ નજરસ્યું પ્રેમકી સુ૦ ૩

## પદ ૨૦ મુ

રાગ મેઘ મલાર—જીઉ પ્રાન મેરા મનકુ
કુ વિનતી દાઉ કર જોરી; બીન ગુનહા કયું છોરી ;
મેહેર કરી હુ પાહાસીકે મોર. જી૦ ૧ બીરહ દે
ઓ મેરે જીઉમે; પીઉ પીઉ દેખુ સવળી ઠોર. કુંજ
લ અજબ ગતી પાકખુ, કીધું વિજોગ સંજોગમાં દોર.
૨ પલક એક કલન પરત મોકુ, પીઉ પીઉ રટત કુંન
રે, અબક લોહજયું એવ દીયો મન, અલે પ્રેમકા પાહ
ર. જી૦ ૩ લિયો છીન મન માનક મેરા, જીનકે
લખ કરોર; તો અબ મોકુ દિજે અપનો; કરૂણાની
ધીયુ મકોર જી૦ ૪ રતન તીન દીજે રાજુલકુ, ભયો
ા રસ જકની જોર, વિનય સદા શીવ હું સુખ દાઈ; ન
સુદરાય શિવાદેવી કીશોર જી૦ ૫

## પદ ૨૧ મુ

રાગ જેજેવંતી—અજહુ કહાલુ પ્યારે; રહોગે હમ
પ્યારે; પાઊંતો મુતાની પ્યારી; તુમ બીન ભાઈહે. ૧ ક
હોત બીગોઈ બાઈ છનછી સકલ ગુન, લોકનમે હાંભાવ
મ ભલીયુ બડાઈહે. ૨ હમકુ કાયકુમાનો, આછીસો તોહ
ર તાનો; જનોગે આપણી વાત; જેસી દુખદાઈહે ૩ સવન
કુ પ્યારી નારી, માયાકે જગતધારી; ધનકયુંતે પારી ભારી

આપ્પર બુરાઇકુ. ૪ જુઠી દેખાય નેહ, પાથરકી જેસી નેહ; છટકી હાજીગી છેહ; અંતરતા પરાઇકુ ૫ કહે રાન કલ્યાણ જીઉ; જાનોસો કરહો પીઉ; જેસીહે તેતીતા પ્રેમ વીનય સનાઇકે ૬

પદ ૨૨ મુ

રાગ બીહાગ--સાઇ સલુના દેસે પાઉજી; મનાથી શ્રંમે રાન હોય; દીન સારા ખાતુમે ખોયા, રયની ગમાઇ સોય સા૦ ૧ ઘર ઘર ખરજામે દીલકુ, પરજાન રહે સોય મન ઉર મદ મતવાલા કુંજર, અટકે ન રહે સોય સ૦ ૨ છીનુ તાતા છીનુ શીતર હોવે, છીનુ કેહુસે છીનુ રોવે; છીનુ હરખે સુખ સંપત દેખી; છીનુ જુરે સબ ખોય સ૦ ૩ કરતકે કોરી કુરાફત, ભાવી ન મીટે કોય, પાકી ની પાઠી કહૂંગી ગુહે નીર વીસોય સ૦ ૪ મન ધાગા પ્રે કે મોતી હાર બનાઉ સોય, વિનય કહે મેરે જીઉકે જી નેક નજર મોહે જોય. સ૦ ૫

પદ ૨૩ મુ

રાગ નટ--થીર નાંહીરે થીર નાહી, યાવત ધન જો થીર નાહી; પલક એકમાં છેહ દેખાવત, જેસી બાહ ની છાંહ. થી૦ ૧ મેરે મેરે કરમ રત વિચારે, દુનિયા અની કરી વાહી; કુલટા જ્યું ઉલટા હોવે, આશા પકી

ચીંકે ન યાહિ થી૦ ૨ કહી દુનિયાં કહુહાસો બાકેર; મેઠી બની સમઝે નાંહી કેતેહા છોર મે પાસે થી૦ ૩ સુપન સનેહ સકળકે સંગ, જૈસકે ફુલ જૈસકી પંકી માઈ, રૂતુ વસંત શીરરૂપ પાવત જયું જાઈ પરોગે કો કાહી. થી૦ ૪ અજરામર અકળ અલક અરૂપી, રૂપ સોભનકુ સુખદાઈ વિનય કહે ભવ દુખ બધન એ, છોડ ન હાર વઈ સાઈ થી૦ ૫

## પદ ૨૪ મુ.

રાગ બીહાગ--મન ન કાહુકે વશ મનનકો, વેશ બશ મનકો, સો ગતિ જાને યાકો મનવશકે ૧ પઢો મો હોત પાઠ તપ કરો જાઈ પહાર, મન વશ કિયે બીનુ તપ જપ બસકે કાહેકુ ખારે હે મન, કાહુ ન પાવોગો ૨ વિખય ઉમંગ રંગ કછુ ન દુર સકે ૩ સો જ્ઞાની ધ્યાની સો મેરે જીયા, ચાંગી જીને મન વશ કિયો, કો જશકે ૪ વિનય કહે સોઉ ધનુ યાકો મન છીનુ સાઈ સાઈ સાઈ સાઈ સેતી રસકે. ૫

## પદ ૨૫ મુ

રાગ ઉપરનો--અજબ તમાસા એક ભારી, કોઉ તકે દોનુ દોર; પીછલા અગલ સુહારા, સાઈ નજીક ર ઝપ પીછલા, તપ આગી જાઈ કેહુ દોર; પછલા જો

સે જોર વાગે; અગીલા હારતણી હારે આ૦ ૨ આ ઠ ખાડખા વેન વધારે, અગીલા આંખો મુદામગે, પીલા પપરા છોનુ અટકે, કપરે જંપર જાયલગે આ૦ ૩ તણ પ્રભુને એક આર પઠાય, ઉને જાય અગીલા પાંખા પીડક્ષા તમચે રહ્યા ઉદાસી, સાહુબને બહુ સુખ સાંપ્યા; આ૦ ૪ એક નીચ આની એકણી બારપમ, એક ઉત્તમ પ્રભુ પ્યારા; યા તીનુકા વિનય પિછાનો, રહો આનમસે ન્યારા. આ૦ ૫

પદ ૨૬ મુ

રાગ આસાવરી—પ્રભુજી મેરે એસી આઇ બની, શ્રી સંકેશ્વર પાસ જીનેશ્વર મેરે તુહિ ધની પ્રા૦ ૧ તુમ વિના કોઇ ચિત્ત ન સુહાવે, આવે કોડી ગુણી, મન મેરા તુજ ઉપર રશિયા, અલી જીમ કમળ મની, પ્રા૦ ૨ મ નામે સવિ સંકટ ચુરે, નાગ રાજ ધરની; નામ જપુ સ વાસર તોરૂ, યા મુજ શુભ કરની પ્રા૦ ૩ કોપાન ઉપજાવત દુરીજન, મથત વચન અરેની, નામ જાપ ળ ધાર તિહાં તુજ, ધારૂ દુખ હરની પ્રા૦ ૪ મીટયા તી બહુ જનકે જાગે, પદ ન ધરે ધરની, ઉનતે હમ તુજ ક્તિ પ્રભાવે, ભય નહી એક કની પ્ર૦ ૫ સજન નયન ન સુધાકા અંજન; દુરીજન રવી ભરની, તુજ મુરતી નિરખ સો પાવે સુખ જસ લીલધની પ્ર૦ ૬.

### પદ ૨૭ મું.

રાગ અસાઉરી—સજ્જન રાખત રીત ભલીરે, બીનુ કારણ ઉપકારી, ઉત્તમ જાઈ સેલડીજ મિસે, દુરજનકી મન ગ્રંથી કાલી, નહીં હોય ગળી; સ૦ ૧ ચ્યારનકો દુધન ગુણ જાણે, દુરજન જાય જલી; ફુલપાવે ગુન ગુનકો ગાના, સજ્જન હોજ ફુળી સ૦ ૨ ઊંચ ઘતી પદ બેઠો દુરજન જાઈ નીચી ખળી, ઉપગ્રહ ઉપર પડી મીની, હોત નહી ઉજલી સ૦ ૩ વિનય વીવેક વિચારત સજ્જન ભદ્રક ભાવ મીલી; દોષ લેશ જો દૃષ્ટે કબહુ; ચાલે ચતુર ટલી સ૦ ૪ અબ મેં આઈ સો સજ્જન પાઉં, ઉનકી રીત ભળી, શ્રી નયવિજય સુગુરૂ સેવાતે, સુખ રસ રંગ રેળી સ૦ ૫

### પદ ૨૮ મું.

રાગ પદ—પ્રભુ તેરા ગુન જ્ઞાન, કરત મહા મુનીન, સમરસ આવે જમ, રહેમેં સમાયોહું. પ્ર૦ ૧ અંજન કરલાઉ, સુખ સમકીત વરાઉ; વચન કાયો સમચસે પ્રભુ ધ્યાયોહું પ્ર૦ ૨ ધ્યાઉ સબી પાવુ રસ; અનુભવ્યો જસ, મીટ ગયો અઈનકો સમસ, ધ્યાતા ઘઉ ભાઉહું પ્ર૦ ૩ પ્રગટ ભયો પ્રકાશ જ્ઞાનકો મહાસુ, એસો મુનિરાજ તાસ, જસે પ્રભુ ગાનહું. પ્ર૦ ૪

### પદ ૨૯ મું.

રાગ મલ્હાર આસાઉરી—ચેતન મોહકો સંગ નિવા
રી, જ્ઞાન સુધારસ ધારા, ચે૦ ૧ મોહ મહાતમ દૂર હૈ; પ
રે સુમતી પરકાશ; મુગતી પંથ પ્રગટ કરે દિપક જ્ઞાન વિ
લાસ; ચે૦ ૨ જ્ઞાન માંન મગન રહૈ; રાગા દિકમલ ખો
ય, ચિત ઉદાશ કરની કરે, કરમ બંધ નહિ હોય, ચે૦ ૩
લીન ભયે વેહુવાર મેં, યુકતિ ન ઉપજે કોય, દિન ભ
યો પ્રભુ પદ જપે; મુગતી કહાંસુ હોય. ચે૦ ૪ પ્રભુ સ
મરો પુજો પઢો, કરો વિવધ વ્યવહાર, મોક્ષ સરૂપી આ
તમા, જ્ઞાન ગમ નિરધાર. ચે૦ ૫ જ્ઞાન કળા ઘટ ઘટમે
વસે, જોગ જુગતીકે પાર. નિજ નિજ કળા ઉદ્યોત કરે
મુગતી હોય સંસાર. ચે૦ ૬ બહુવિધ કરીયા કલેસસો, શિવ
પદ ન લહે કોય, જ્ઞાન કળા પ્રકાસ સો, સહેજે મોક્ષ પ
દ હોય, ચે૦ ૭ અનુભવ ચિંતામણી રતન, જાકે હિયે
પ્રકાશ, સો પૂનિત શિવપદ લહે, દહે ચતુર ગતી વાસ ચે૦
૮ મહિમા સમ્યક જ્ઞાનકી, અરૂચી રાગ બળ જોય, કિરિયા
ફળ ભુંજતે, કર્મ બંધ નહીં હોય ચે૦ ૯ ભેદ જ્ઞાન તબલો
ભલો, જબ લો મુગતી ન હોય; પરમ જોતી પ્રગટ જહાં
વિકલ્પ નહીં કોય ચે૦ ૧૦ ભેદ જ્ઞાન સાબુ ભયો
સ નિરમળ નીર, ધોબી અંતર આતમા; ધોવે નીજ
ચીર ચે૦ ૧૧ રાગ વિરોધ વીમોહમલજ, એહી આશ્ર
વ, એહી કરમ બઢાયકે, કરે ધર્મકી ભુલ, ચે૦ ૧૨
સરૂપી આતમા કરે જ્ઞાન નહીં ઔર; દ્રવ્ય કરમ ચે

તન કરે; એહ વ્યવહારકી હાર. ૧૩ કરતા પરીણામે દ્ર વ્ય, કરમ રૂપ પરિણામ, ક્રિયા પરજાયકી ફિરત, વસ્તુ એકત્વ નામ સો૦ ૧૪ કરતા કર્મ ક્રિયા કરે, ક્રિયા કરમ ધારણહાર; નામ ભેદ બહુ વિધ ભયા; વસ્તુ એક નિરધાર સો૦ ૧૫ એક કરમ કર્તવ્યતા, કરે ન કરતા હોય, દ્વિધા દ્રવ્ય સત્તા સુધી, એક ભાવકો હોય સો૦ ૧૬

## પદ ૩૦ મું

રાગ આસાવરી—સાધુભાઈ સોહે જૈનકા રાગી, જાકી સુરતન મુલ ધુન લાગી સા૦ ૧ સાધુ અષ્ટ કર્મશું ઝગડે, સુન ધ્યાન ધર્મ શાળા; સાહું સમ્યક ખાગ સાથે. જપે અજપા માળા. સા૦ ૨ ગગને જુમના મધ્ય સરસ્વતી અધર વહે જળ ધારા, કરી સ્નાન મગન હોય બેઠે, તોડયા કર્મ દળ ભારા સા૦ ૩ આપ અભ્યંતર જોતી મિરંબંક નાળ ગ્રહે મુળા, પછીમ દિશકી ખડકી ખોલે, તો બાજે અન હદ તુરા. સા૦ ૪ પંચ ભુતકા ભરમ મિટાયા, છ માંહા સમાયા; વિનય પ્રભુ શું જ્યોત મિલ જબ, ફિર સંસાર ન આયા સા૦ ૫

## પદ ૩૧ મું.

રાગ કનડો—એ પરમબ્રહ્મ પરમેશ્વર, પરમ આ

મહિ સોહાઈ, જો પરતાપકો સુખ સંપતી, પરનીન જાત માગે, તા સુખ અલખ કહાયો. ૧ તાસુખ ગુહવે કુમતી અન ઓળખત, મન મંજન કર ધ્યાયો; મન મલગી ભઈ પ્રભુ હેત હુલાસે, તાપર ભમર લોભાયો ૨ ભમર અનુભવ ભયો, પ્રભુ ગુન વાસ લહ્યો; ચરન કરન તેરા અલખ લખાયો, ઐસી દશા હોત જબ, પરમ પુરૂષ તબ, પકરેં તે પાસ પઠાયો, ૩ તબ સુજસ ભયો, અંતરંગ આનંદ લહ્યો, રોમ રોમ શીતળ ભયો પરમાતમ પાઉ, અકલ સ્વરૂપ પ્રભુકો ઉન પરખત રૂપ સુજસ પ્રભુ ચીત ભયો ૫

### પદ ૩૨ મું

રાગ જેજેવંતી-પવનકો કરેતોલ, ગગનકોકરેમોલ, રવીકો ઢીંડોલ ઐસો કોઉનરહે. પ૦ ૧ પથરકો કાંતે સુત, પંઢુ વે પૂત, ઘટમે જો જાગે જુન, વાકો કાન ઘરરે; પ૦ ૨ જલીસે કરે શીહા, કુકુ ચલાવે રાહ, દચીમ ઉડાવે દા કરત ભરા ભારે. પ૦ ૩ ખડો દિન ખડી રાત, વાકો માત તાત, ઐતની જો જાને વાત, જસ ગુરૂ મેરારે.

### પદ ૩૩ મું

રાગ ધન્યાસીરી—જબ લગે ઉપસમ નાહી રતી, તાં લોગ ધર કયા હોવે; નામ ધરાવે જતી; જ૦ ૧

કપટ કરે તું બહુ વિધ ભાતે, ક્રોધ કરે અગની; તિણકા ફ
લ તું ક્યા પાવેગા, જ્ઞાન વીના નહી બની, જી૦ ૨ ભુખ
તરસ અગ્યાર પ્રુ સહન કે; કહે તું અમવરતી; કપટકે બલી
માયા મંડે મનમે ધરે વ્યકતી; જી૦ ૩ આતમ ભગાવન
કાઉ રહાવત, કહે નહી હું પરતી, જંત્ર મંત્ર જડી બુટી
ભેષજ, લોભ વશે મુઢ મતી; જી૦ ૪ વડે વડે તે પુર
વધારી; જન મે થકતી ભ્રાંતા સોભી ઉપસમ છોડ બીચા
રે; પાવે નરકકી ગતી જી૦ ૫ કોઉ ચડુરૂપ કોઉ વેરાગી
જોગી ભગત જતી; અધ્યાતમ ભાવે ઉદાસી રહેગા પાવેગા
તબ મુગતી; શ્રી નયવિજય વિબુધ પરેરાને, ભાખે ગુણ
કીરતી; શ્રી જસ વિજય ઉવજાય પસાયે હેમ પ્રભુ સુખ
સાતીરે; જી૦ ૬

## પદ ૩૪ મું.

રાગ નટ—જબ લગે સમતા ક્ષણ ન આવે; જ
લગે ક્રોધ વ્યાપક હોય અંતર; તબ લગે જોગ ન સુ
હે. જી૦ ૧ બાહ્ય ક્રિયા કરે કપટ કેળવે, ફેરકે મ
હંત કહાવે; પક્ષપાત કબહુ નવિ છોડે; ઉનકુ કુગતી બોલા
વે. જી૦ ૨ જીન જોગીને ક્રોધ કિયાતે; ઉનકુ સુગુરૂ બ
નામ ધારક જીન બતાવે; ઉપસમ બાજુ દુખ પાવે જી
ક્રોધ કરી બંધક આચારજ; હુવા અગની કુમાર,
દંડકી રૂપનો રા પ્રજાળ્યો; ભમીયા ભવ મોઝાર. જી

શ્યામ પજુન કુમાર સંતાપ્યો. કોઈ દિપા અન સાપ; ક્રોધ કરી તપનો ફળ હારયો, કિયો દ્વારકા દાહ; જ૦ ૫ કાઉશ ગમાં ચઢયો અતિ ક્રોધિ; પ્રસનચંદ રૂષીરાય; સાતમી નરક તણાં દળ મેળી; કડવા તે ન ખમાય, જ૦ ૬ પારસ્વનાથમે ઉપસર્ગ કીધાં; કમઠ ભવંતર ધીઠ; નરક ત્રિયંચનાં દુખ પામી; ક્રોધ તણાં ફળ દીઠ જ૦ ૭ એમ અનેક સાધુ મુનીવર તપીયા તપ કરી લેહ, કારણ પડે પણ તે નવિ ટ કીયાં; ક્રોધ તણાં ફળ એહ, જ૦ ૮ સમતા ભાવ રળીને મુનિવરયા, તેહનો ધન અવતાર, ખંધક રીખીની ખાલ ઉતારી, ઉપસમે ઉતરયો પાર જ૦ ૯ ચંડરૂદ્ર આચારજ ચ લતા મસ્તક દિપા પ્રહાર, સમતા કરતા કેવળ પામ્યા, નવ દિક્ષીત અણગાર જ૦ ૧૦ સાગરચંદનું શિરા પ્રજાળ્યું નીસ ભ શીન નરીંદ સમતા ભાવ ધરી સુર લોકે, પામ્યા પર માનંદ જ૦ ૧૧ એમા કરતાં ખરચ ન લાગે, ભાગે કો ડ કલેશ અરીહંત દેવ આરાધક કિયા, ભાખે શુનસ પ્રવે શ જ૦ ૧૨.

પદ ૩૫ મું.

રાગ ભેરવ--જાગો પ્યારે ભયા સુવીહાન, શ્રી તીરથં કર ઉદયો ભાણ; પાપે ભવીક મન કમળ વીકાસ; ઉડગયે અવગુણ ભમર ઉદાશ જા૦ ૧ નયન ઉઘાડી નીહાકો કંત મોહ તીમર અબ આયો અંત; પ્રગટી જ્ઞાન કળા એહ

જોત મુખતી પંચ બત્રી હોત, જ૦ ૨ રુખપને મું ગી રહ્યો મેરુલાલ ઓરી વાખ જપા અંન કાળ; અબ રૂપને મુ ઝોરી ખ્યાલ, પાસમ જુઠે મોહ્યા જાળ. જ૦ ૩ યા પાવન માયા સેજ ઉપરાર પરકા તતના ફેલ, સુકળ ધ્યાન પખાળો અંગ, યુ પ્રગટે તુમ નિરમળ રંગ. જ૦ ધીરૂ નિરખ જિન રાજકી નંદ, કહે મતી ન્યારી મીઠે આ નીદ, આપ સંભાળો આતી નેન, વિનય કરી ચીતવો પીછ મીત. જ૦ ૫

## પદ ૨૦ મું

રાગ હુસેની—ખુદાકે બંદે બેસી રમતકી બજમારી એ દેશી   સુન સોહાગન મુ દીલકી બાત હમારી, મેં સો દાગર ફુરની દેશી, સોદા કરનેકુ આયા, ઉપ્પત તોકુ ભૂલ ગયા સબ, તોલીગં મીત લાયા સુ૦ ૧ નીંદી વાસર સારે રાતા, અપને કામ ન ખુજે, તેરે વીરહે દરદથે ડર કયું કુરામનસે બુઝુ સુ૦ ૨ સુદરી તો કછુ કામ ન તુજ બીન પલક ન જાવે, સોગન બપ લાગી રહે તે લાલચ ઓર કછુ ન સુહાવે સુ૦ ૩ અરથ સબ તુજકુ મિલાયા, દરગાર એક ન કમાયા, કયુ કર પ મીઠ્યું સ્વામીરયું; લાયા કછુ ન લાયા સુ૦ ૪ વિ૦ નતી તુ ખાતી પીયાલી જો અબ કરી હુશીયારી; સુહરી તો મોહ્યું સાંઈકુ: અબીહડ કરૂ ઉપારી; સુ૦ ૫

### પદ ૩૭ મુ.

રાગ ઉપરનો-કાય કામની બલા લકડે સુણ જીવડા મે હું બંદીલાલ તુમેરા, પઉર પઉરા સુનણ કરૂ વીનતી મકર ઉરસે નેહરા; દા દિવસ કીયા દામ બ દાઊલત; દેત છાનુંમે છેહરે ૧ તું ગુમાસ્તા બ લાલ અપનેસેઠકા; લે જાપાગા બ લાલ હુકમ ઠેઠકા; ઠેઠકા આવે હુકમ જબ તુકી; પલક એક ન શકે રહી; તોકાહા ગુરબ કરે બંધા;અંત તેરા કછું નાહી. ૨ ડોને ખુપા બ લાલ અપને સાંઈ કંસા નાહુ ચ્યારીએ બલાલ નાહક પાઈકા, નાહક ચોરી ઉસકા જબ; નવી હેતજ સ્પારે; તબ તોડી કુટે કુરેહા જબ; શશ હબા અપરે સાહાઈ ચુકા બ લાલ એસા કાજીએ, હોવે કાપદા બ લાલ સાહબ રીજીએ; રીજીએ સાહેબ ગુનિવાજે, આ દુખથે ડેરે, વિનતી ઉનતી માનબાલમ, બપરવાહી મત કરે. ૪ તું પરદેશકા બ લાલ પંથી પ્રાહુણા, પ્રીતમ બધ બ લાલકયું રજતો વીના, તું વિના કયું કરી રહું દુખ ભરી, સતોસ્યું સંગ ચલે, સાઈકા કરી વિનય સજનયુ અહોદ તું મીલે. ૫

### પદ ૩૮ મુ

રાગ આશાવરી— કહા કરૂ મંદીર કહા કરૂ દમરા નાંનાણું કહા ઊડ બેઠેગા, ભમરા, જોર જોરી ભયા ઝોરી

કુમતા, ઊડ ભયા પંખી નેપડ રહા માળા, ક્યા કરૂ મંદીર
ક્યા કરૂ દમેરા, આંકણી. ૧, પવનકી ગઠડી કૈસે કરાવુ.
ધરન ધસત આપ ખેડે ખટાઊ, અગની બુઝા કહેકો ઝાર.
દાપ છીપે તબકે ઘ ઊજારા, કા, ૨, ચીતકી તરવાર
કબડુ નમારે, મટીકા ધાડકે તાડેડે ૬, બુતેકા મેડુકીને.
ચુરકા ધના, ઊડા એસે કુંશા દેખા અચંભા, કા, ૩,
ફીર ફીર આવત ભત ઊધારા, ભપરે તકા કાંઈ વીરવારા.
આ દુનીયાકી જુટી ઠુકયારી, નહી બાજી ગરકી બાજી.
કા, ૪, પરમાત્મ આતીમળ અવીનાશી, શાહેશુધ પરમ પદ
વાસી, વીનય કહે એ શાહેબ મેરા, ફેરન કરૂ દુનીયા મે
ફેરા, કા, ૫,

પદ ૩૯ મું.

રાગ કાફી ફાશકે ચલે ફાશકે પુત આતમ મ્રગજ્ઞા
અપધુત, ચીત ચેતરા, અહો મેર તાગીકા ધરશુત, દીલમાં
નસે, આતા ઝાતા ભરેગા એક, આપ શાવારથ મળીઆ
અનેક, જી, ૧, મેટી ગીરદે જુટી ગુમાન, આખે કાલ
ગારગી નીદાન, દી, વીધના પાવક લાવર ભોર, બાબુ કા
ઠુડા થાચા ગેર, જી, ૩, આગી અંગીકીન આવે
ગીલાખ, નાખ રમોગે ખાલી હાથ, દી, આશા ઝોળી પત
લાભ, વીખય ભીખ્યા ભરનાચો ધોભા, જી, કરમકી કંથા
મા દુર, વીનય બીરાજે સુખ ભરપુર, દી, ૩,

## પદ ૪૦ મુ

રાગ અસાવરી—ઘોડા જુઠ હેરે તુમ મત ભુલો અશ્વાર, તોડી મુખા લગત હે પ્યારા એ અંત હોય ખાર, ઘો, ૧, મરે ચીજ અરૂહરેક ર્હેશુ. ઊલટ અગે અટારા છીન કરે તપ શોધા આડે, ખાંનેકુ હુશીયાર, ઘો, ૨; ખુબ ખજીના ખરચી ખીલાવો, દોશ હુ નામ તમરા. અસુવા રીકા અવસર હોવે, તપ ગળીયા હોવે. ગમારા, ઘો, ૩, છીનુ તાતા છીનુ પ્યાસા હોવે, ખીજ મત ખાહોત કરાવન હારા, દુર દોરે જંગલ મેડારે, ઝુરે ધની ખીઆરા, ઘો ૪, કરહો ચોકડા ચતુર ચોકસ, દોચાબક દાય ચારા, એમ ઘોરેકુ વીનય શીખાવો, ચુપાવે ભવ પારા, ઘો, ૫,

## પદ ૪૧ મુ

રાગ અશાવરી-પાચ્યે ઘોરા રથ એક જુતા, સાહ્ય બઊન કે ભીતર શુતા, એકુ ઊશકા મદ મત વાર, ઘોરે કુદાસ વન હારા, પા, ૧, ઘોરે જુઠે ઊર ઊર આડે, રથકુ ફીર ફીર ઊરટ વાહે, વીખમ પ્રંપ ચીહુ ઓર અધિપાર, તો ભીન જાગે સાહીબ પ્યારા, પ૦ ૨, એકુ રથ કુદર હારાવે, વેગ ખરે સાહીબ દુખ પાવે, રથ જગમા જાય અરૂ જે, સાહબ સોય કહુ અન બુજે, પા, ૩, ચોર ઠગાર તેહાં મીલી આએ, દાનુ કુમત ખાઈ પાચે, રથત જાગે

જીરાગુ ગ્રીના, માલ ધનીકા ઊહારી લીના, ૫૦ ૪, બણી
આગ્યા તખ એક ખાંધ્યા, રાસી પકૂણ લેસીર સાંધ્યા, ચોરભગે
આખ મારગ લાગ્યા, અપનારાજપ ‹ીનપણે ઊપાયા, ૫૦ ૫,

પદ ૪૨ મું

રાગ વેરાવલ—પ્રભુ તેરા વચન સુણી જબથે રુચી
હાન. પ્ર. તબહી થૈ તત્વ દાખ્યો, આખ્યો રસ પ્રધાન, ભ
વ નાસી લિયે જાગી, માનું કિયો સુધા પાન. પ્ર૦ ૧ સૂ
ત ઓતા સ્નાન, સોતો ખીર નિરવાન, વિખય ત્રષા ક્ષુધ
યે, સોઊી સાચો સાન; પ્ર૦ ૨ ગાયન હરન તાથે નાહે ધ
રૂ કાન, તેસઊી કહત મોઊી સંત ગુન ધાન; પ્ર૦ ૩ પ્રાનથે
અધિક મોઊી, કેશે કહુ પ્રાન, પ્રાનથી અભીન્નતા દાખો,
પ્રતક્ષ પ્રમાન, પ્ર૦ ૪ ભીનતે અભીન્ન કર્યું, સ્વાદ વા
હે વાન, જસ કહે તુહે તુહે, તુહે જિન ભાન. પ્ર૦ ૫

પદ ૪૩ મું

રાગ પરજ—ચેતન રાહચલે ઉલટે, ચે૦ જખ શીખ
સાખ ધનમે બેઠે, કુગુરૂ વચન ગુલટે ચે૦ ૧ વિખય વીપાક ભો
ગ સુખ કારન, છીનમે તુમ પલટે, ચાખી છોર સુધારસ
સમતા, ભવજળ વિખય ઘટે, ચે૦ ૨ ભવો દધી વીચ ર
હે ગુન એસે, આવત નાહી તટે, જીહાં વીષીગલ ઘોર ર
હ્યું હે, ચ્યાર કખાય કટે ચે૦ ૩ ઘર વિલાસ વનીતા જખ

નકે, પડે પાસ લપટે, આપ પરવશ ભાગે કહાં જાઉગે, આગે મોહ લટે. ચે૦ ૪ મન મેરૂ જો કિરિયા કિની, કે ગે લોક કપટે, ઉનકો ફલ બીનુ ભાગ મટેગો, તુમકુ નાહી રટે ચે૦ ૫ શીષ સુગ્રી આપ રહો સુગુરૂકે, ચરણ કમળ નિકટે, યુ કરતે તુમ સુજસ લહોગે તત્વ જ્ઞાન પ્રગટે ચે૦ ૬

## પદ ૪૪ મું.

રાગ નાયકી કનડો—ચેતન મમતા છોર પરીરી દુર પરીરી, ચે૦ પર રમણીસ્યું પ્રેમ ન કીજે, આદરે સમતા આપ વરીરી. ચે૦ ૧ મમતા મોહ ચંડાળકી બેટી. સમતા સંયમ નૃપ કુમરીરી, મમતા મુખ દુરગંધ અસતે, સમતા સત્ય સુગંધ ભરીરી ચે૦ ૨ મમતાસેં લરતે દિન જાવે સમતા નહી કોઉ સાથ લરીરી, મમતા હે તુ બોહોત હે દુશમન, સમતા કોઉ ન હોયઅરીરી;ચે૦૩ મમતાકી દુરમતીહે આલી, દાકણ જગત અનરથ કરીરી, સુમતાકી સુભ મતીહે આલી, પર ઉપગાર ગુણે સભરીરી ચે૦ ૪ મમતા પુત ભયે કુલ ખંપણ, સોગ વિજોગ મહા મસ્તરીરી; સમતા સુત હોવેગા કેવળ; રહે દીપ નીશાન ધુરીરી ચે૦ ૫ સમતા મગન રહેગો ચેતન, જો એ ધારે શીખ ખરીરી સુજસ વિલાસ લહેગો તો તુ. ચીદાનંદ ઘન પદવી વરીરી ચે૦ ૬

## પદ ૪૫ મું.

રાગ નાયકી કનડો—યા ગતિ કૌન હૈ સખીતોરી, પાઈત ઉત પુરી ફીરત હૈ, ગહેલી કંત ગયો ચિત ચોરી, પા૦ ૧ જીતવતકે વીરહાનલ પ્રજાલત, સાચ નયણ જલ ભોરી. ભાગુન નહે ઉઠો ૧૬ પાનલ, જલને જલો સોઉ ઉરી. પા૦ ૨ મન ગીરધર રખિયા દિખલાયું, નેહ નીવાહન ખોરી હીતમીત સુમતી મેરુભમે અબ પ્રભુમે જસ પાલ્યો પા૦ ૩

## પદ ૪૬ મું.

રાગ સામેરી—હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમેં, વીસર ગઈ દુવીધા તન મનકી, અચીરા સુત ગુણ ગાનમેં. હ૦ ૧ હરીહર બ્રહ્મ પુરંદરકી રીધ, આવત નહી કોઈ માનમેં, ચીદાનંદકી મોજ મચીહે, સમતા રસકે પાનમેં હ૦ ૨ ઈતને દિન તુમ નાંહી પીછાને, જન્મ ગમાયો અજાનમેં, અબતો અધિકારી હોય બેઠે, પ્રભુ ગુણ અખય અખાણમેં હ૦ ૩ ગઈ દિનતા સબહી હમારી પ્રભુ તુજ સમકીત દાનમેં પ્રભુ ગુણ અનુભવ રસકે આગે આવત નહી કોઉ માનમેં, હ૦ ૪ જીનહી પાયા તીનહી છુપાયા, ન કહે કોઉકે કાનમેં, તાલી લગી જબ અનુભવ રસકી તબ જાને કોઉ સાનમેં. હ૦ ૫ પ્રભુ ગુણ અનુભવ ચંદ્ર હાસ્યજ્યું, સો તો ન રહે માનમેં, વાચક જસ કહે મોહ મહા અરી, જી

ત લિયો મેદાનમેં હ૦ ૬

પદ ૪૭ મું

રાગ કાફી—ટપ્પાતકી ચિત્ત ચોર લિયોહે, દ૦ શ્યામ
કો નામ રૂચેહે અહ નિશી, શ્યામ વિનાકહા કાજ જીયો દ૦ ૧
શિખવખુકે લી મુજ છોરી, પશુઅન કે શીર હાથ દિયો, પ
રકી પીર ન જાનેતાસો, વેર વસાર્યો જો નેહ કિયો, દ૦ ૨
પ્રાન ધરૂ મેં પ્રાન પિયા વિન, વજરતે મોહી કઠન હિયો,
જસ પ્રભુ નેમ મિલે દુખ ડારયો, રાજુલ શિવસુખ અમ
રીત પિયો દ૦ ૩

પદ ૪૮ મું

રાગ શ્યામ કલ્યાણ—સહુને પ્રભુ ભેટ, અંતરીક્ષ
પ્રભુ ભેટે, સો જગત વછલ હિત હોઈ, મોહ ચોર જબ
જોર ફિરાવત, તબ સમરો પ્રભુ નેટે- સો૦ ૧ ચ્યાર સ
સપાઈ ચાર વિવયદ; સાચ સખા પ્રભુ એકે, ઈતનો આપ
વિવેક વિચારી, આપામાં મન સેટે, સ૦ ૨ આમ લડેતો ભુ
ખ ન ભાજે, વિણ ભોજ ભપે પેટે, ભગવંત ભગતી વિ
ના સબ નિફળ, જસ, કહે ભકિતમાં ભેટે- સ૦ ૩

પદ ૪૯ મું

રાગ ધનાશ્રી—જીનતેરે ચરન રંજન સહુ, રૂપ કમળ

મેં ધ્યાન ધરૂં, શીરતુજ આણુવહું, જી૦ ૧, તુજ સામ કાર્જ હેત ખ્યતમેં, પાઇએ નાશી ડ્યકું, તેરે ગુણુકી જપુ જપ માળા, અહ નીશ પાપ દહું, જી૦ ૨, મેરેમનકી સ્થ પુંમ જાગ્યો, કો મુખ અદ્વૈત કહું, કહે જસ વીજય કરો પ્રેમ સાહીબ, જપુ ભવ દુખ ન લહું, જી૦ ૩.

## પદ. ૫૦ મું.

રાગ જેજેવંતી—અજબ બનીહે જોરી, અરધાંગ ધરીહે ગોરી સંકર સંક છોરી ગંગ શીર ધારીહે, અ૦ ૧, પ્રેમકી પોવત પાસે, ગ્યાન મણીમત વાસે, નયને તીહુ પાસે, અરવારી ખારીહે, અ૦ ૨, ત્યાગી ક્રોધ સોગી છાહ, સમતાકે ગાંસે બાંહ, શીર પર જગનાહ, આણુ શુર શુરીહે, અ૦ ૪, લોકકુ પ્રહા નહી, સુજસ વીલાશ, મહિ ચીદાનંદ ઘન છાહી, રતી અનુસરીહે અ૦ ૫,

## પદ ૫૧ મું

રાગ જેજેવંતી,—ધર્મ ઠેરીઆસ વાસ ત્યાંકે મહા પ્રકાસ, દાસ ભગવંત કે ઉદાસ ભાવ લગહે, સમતા નદી પતંગ ગ્રહી ઉપશમ અંગ ઝગમગહે, ધા૦ ૧, દુમિકે સંગ્રામ ઘોર લરે મહા મોહ ચોર, જોર તાકો તોર વેકુ સાવધાન જગહે, સીલકો ધરી સનાહ ધનુષ મહા ઉછાહ ત્યાગ વાનકે પ્રવાહ, સબ વેરી ભગહે, ધા૦ ૩,

આપાઢે પ્રથમ સેન, કાંમ સો ભયો હેરન હરીહર બ્રહ્મ જાણે એકલેને ઠગે હે. ૭ ક્રોધ માન માયા લોભ; સુભટ મોહા અથોભ, હારે સાપ છોડ થોભ મુન્દ દેઇ ભગે હે ધા૦ ૩, નોક્રાસાએ ભયે ખીન, પાપકો પ્રતાપ હીન, ઓર ભટ ભએ દીન, તાકે પગ ડગહે, કોઉન ધીરહે ઠાંઢછે, કર્મ જો મીલે તે ગાઢે, ચરન કે છુહાં કાહાઢે કરવાળ નગહે, ધા૦ ૪, જગત ભયો પ્રતાપ તપન અધીક તાપ તાપે નરહી આપ, અરી તગ તગહે સુજસ નીશાન સાજ, વીજય વધારી લાજ, એસે મુનીરાજ તાકે પાંઉ હમ લગેહે ધા૦ ૫,

૫૬. પદ ૩.

રાગ રાંમકલી—રૂષભદેવ હીતકારી જગતગુરૂ, પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેશ્વર, પ્રથમ જતી બ્રહ્મચારી, રૂ૦ ૧, વરસી દાંન દેઇ પ્રભુ જુગમે, દલત દત રવારી, તઇશી કપાહિ કરતુ નાહી, કરૂના સાહીબ પર હમારી, રૂ૦૨, માગત હે નહી હમ હાથી ઘોરા, ધંન કન કચન નારી, દીયો મોહુ ચરણ કમળ કીસેવા, યાહી લગત મોહે પ્યારી, રૂ૦ ૩, ભવ લીલા વાસીત સુરદાઇ, તુમ પર સબહી ઊવારી, મે મેરા મન નીશ્ચે કરતા, તુમ આણ શીર ધારી, રૂ૦ ૪, એશો શાહીબ નહી કોઉ જગમે. યાશો હોઇ દીલદારી દીલહી દલાલ પ્રેમકે બીચમે, કયા હઠ ખેંચો ગુમારી, રૂ૦ ૫, તુમહી સાહેબ મેહુ બંદા, યામત દીયો વીસારી, રૂ૦

આપ વીજાપ વીભુધ શેવકકુ, તુંમહો પરમ ઉપગારી, રૂ૦ ૬

પદ ૫૩ મું

રાગ વેરાઊલ—ગઊતમ ગણધર નમી યેહો, અહનીશી ગઊતમ ગણધર નમી યેહો, નાંમ જપત નવ ની નધી પાઇએ મંન વંછીત શુખ લાઇએ હો, ગૌ૦ ૧, ઘર આંગણ જે સુરતરૂ ફળીયો, કહો એકીજ ખીન ભમીયે, સારસા સુરંભી ખુતજે હોય ઘરમે, તો કયુ તેશે નમીયે, ગૌ૦ ૨, એશે શ્રી ગઊતમ ગુરૂ શેવા ઉર ઠાર કયો રમીયે, ગઊતમ નામે ભવ જળ તરીયે, કહો ખાહુત તનુ દમીયે હો; ગૌ૦ ૩, ગુંણ અનંત ગઊતમ કે સમરણ, મીપ્યામતી ગમીયે, જસ કહે ગઊતમ ગુન રસ આગે, રૂઓત નહે હમ અમીહેે હો, ગા,૪

પદ ૫૪ મું

રાગનટ—શુખ દાઇરે શુખ દાઇ, એશો શાહીબ નહી કોઉ જગતમે, શેવા કીજે દીલ લાઇ, શુ૦ ૧, સબ શુખ દાઇ એહની નાયક, એહી સાઇકશુ શહાઇ, કીંકરકુ કરે સંકર સરીખો, આપ આપની ઠકુરાઇ, શુ ૨, મંગળ રંગ વધે પ્રભુ ધ્યાને, પાપ વેલી ખાયે કરમાઇ, શીતળ પ્રગટે ઘટ અંતરમાંહી, માહે મોહકી ભરમાઇ, શુ૦ ૩, કહો કે રૂ શુરતરૂ ચીંતા મણીકુ; જેમે પ્રભુ શેવા પાઇ, શ્રી જી સાંમીજાપ કહે દરશન દેખ્યા ઘર આંગણ નવનીધ આઇ શુ૦ ૪,

પદ ૫૫ મું.

રાગ જોડી શારંગ—તહારે શીર રાજત આજબ મઠી છોગી ધમાનુ ગપલન છોગા, રસ સાણગાર છટા પ્રુ૦ ૧, કાખું ગંગા અમર્ગા સસુર, ઉત્તર જમુના ઉભય નટાકી ગીરીવર શીપરે, આહ અનોપમ ઉનંત મેઘ ઘટા, પ્રુ૦ ૨, કુશ બાંજ લગે ભવી ભવ જળ, તારન અતી વીકટા, હરી કહે પ્રભુ રીખભ રયો હે, હમકી અતી ઉલટા, પ્રુ, ૩,

પદ ૫૬ મું.

રાગ દેશાખ—અમે અપ સાચો શાહબ પાયો,પાકી શેવ કરત હું, પાકુ મુજ મન શુહાયો, અ૦ ૧, વાકુ આર ન હોવે અપનો, જોતીજ ઘર આયો, સંપતી અપની ખુનુ મે દેવે, વપતો દાલમે દપાવો, અ૦ ૨, આર નકી બન ઠરે આકરી, દુર દેશ પપ ધાસે અતર જામી દયાને દીશે, વેતો અપને પાશે, અ૦ ૩, આર કબહુ કુન કારન ઝાપ્યો પાહત ઉપાપ ન તુસે, ચીદાનંદમે મગન રહેતુહે, વેતો કબહી નરૂશે, અ૦ ૪; આરન કી ચીંતા ચીતા નભીઠ સખદીન ધંધે જાવે; થીરના ગુણ પુરન શુખ જલે, વપતો નીજ ગુણ ભાગી કહાવે, આ૦ ૫, જીઉ જાણોતીયુ મુકતી ન જાણો, મેતો સેવક ઉનકા, પક્ષ પાતતો પરસ્યુ હોવે, રાગ ધરતુ હે ગુનકા, આ૦ ૬, ભાવ આકહે કહેસખ જાનીકા, મુરખ લીક ન ભાવે, અપને સાહબ જો પજીયાને

શોભસ લીલા પાવે, આ૦ ૭,

પદ ૫૭ મું

રાગ ભુપાલ કલ્યાણ—શવનકી નયનકી વયનકી છબીનકી, મયનકી ગોરી લગી લગી મોહી આલીયાં, મનકી લગન અગની લાગે આછી, કલન પર કછુ કહા કહું બનીયાં મોહન મનાઉ માંગી કહાવ નીરંતી છાંની, શીવાદીકેનંદ માનો વીનતીયા, ગુન ગ્રહો જસ સખકુ ઘર રહો શુખ લહો, દુખ ગયો મુજ સમો રંગ રમો રતીયા.

પદ ૫૮ મું.

રાગ કાફી હુશેની-સાહીબ ધ્યાયા મન મોહના, અતી શોહના ભવી બોહના, શા૦ ૧, આજ ચેઉન સકુળ મેરે, માનુ ચોતાં ભાગુ પાયા, શા૦ ૨, ચોસઠ ઇંદ્ર મીલી ઇંદ્રની ગુણ ગાયા, શા૦ ૩, જનમ મોહોછવ કરે દેખ, મેરૂ શીખર લેઇ આ યા, હરી કોમન સંદેહ જાંણી, અરણી મેરૂ ચળાયા, શા૦ ૪, અહી ચેતન રૂપ દાખી, દેવે નવી સોભાયા, પ્રગટ થઇ પાયે લાગી, વીર નામ સુહાયા, શા૦ ૫, ઇંદ્ર પુછે વીર કહે ચાકરે નામની પાયા, મોહથી નીશાળ ધરન, પુહતી પરકાયા, શા૦ ૬, વરશીદાન દેઇ ધીર લેઇ વ્રત શુહાય, ધ્યાન તજ્ઞે ધ્યાન ધ્યાતા, ધાતી કર્મ ખપાયા શા૦ ૭, લહી અનંત સાન આપ, રૂપ ગ્રગમ

આયા, જસ કહે હમે શોઇવાર, જોતીશુ જોત મીલયા, શા૦ ૮

પદ પ૯ મું

રાગ પ્રભાતી—વીમળાચળ નીતુ વંદીએ, કીજે એહની શેવા, માંનુ હાથ ધરમનો, શીવ તરૂ ફળ લેવા, વી૦ ૧, ઉજળ જીન ગ્રહ મંડલી, તીહાં દીપે ઉતંગા, માનુ હેમ ગીરી વીભ્રમે, આઇ અંબર ગંગા વી૦ ૨, કોઇ અનેરૂ જગ નહી એ તીરથ તોલે, એમ શ્રીમુખ આગલે શ્રીમંધર બોલે વી૦ ૩, જે સઘળા તીરથ કરી, જાત્રા ફળ લહીએ, તેહથી એ ગેરી ભેટતાં સત ગુણ ફળ લહીએ, વી૦ ૪, જનમ સફળ હોય તેહથી, જએ ગીરી વંદે, શુજસવીજય સંપદ લહે, તે નર ચીર નંદે, વી૦ ૫,

પદ ૬૦ મું

રાગ દેવગંધાર—દેખો માઇ અજબ રૂપ જીનજીકો, ટેક, ઉનકે આગે ઓર સબહુકો, દે૦ લોચન કરૂણા અમૃત કચોલે, મુખ શોહે અતી નીકો, કવી જશ વીજય કહે શાહેબ, નેમજી ત્રીભોવન ટીકો, દે૦ ૧,

પદ ૬૧ મું.

રાગ ગુજરી—બાલા રૂપ રશાલા (ગળે માળા શોહે મોતનકી, કરે તંત બાળા ગોરી ટાળી મીલી ભાવીશી,

ઉપરકુ રંગ ઘેરી સોના, માંનુ કામ કેરી, ગુન ગાની આવે
નેરી કરત ચોરીશી, વીંગાડ મનાવે આલી પરી લીરી
દખાણ ફૂલ પાકુની હુણે. પાની છોડી લાજ ડોરીશી, તો
બીનેમી સ્વામીના ગજ ગામીં, જશ કામી જસ ધાંમી રહે,
ગુરૂ મોન ધ્યાંન ખાગી વરજ દોરીશી,

## પદ ૬૨ મુ

રાગ ધન્યાશીરી—જબ લગે મન આવે નહી ઠામ,
તબ લગે કષ્ટ ક્રિયા નિષ્ફળ, જ્યુ ગગને ચીત્રામ, જ.
૧, કરણી વિના તું કરે મોટાઈ, બ્રહ્મ વરતી તુજ નામ,
આખર ફળ ન લહેગો જ્યુ જગ, વેપારી વિણું દામ, જ,
૨, મુંડ મુંડાવ સબહી ગાડરીયા હરણ રોઝ બન ધામ, જ
ટા ધરાવત ભસ્મ લગાવત, રાસભ વસત હે ગામ, જ૦ ૪
એતે પર નહી જોગકી રચના, જો નહી મન વિસરામ, ચી
ત અંતર પરમાતમ કેસે, કહા જપત મુખ રામ. જ૦ ૪
વચન કાય ગોપે દ્રઢ ન ધરે, ચીત તુરગ લગામ, તામે
તું ન લહે શીવ સાધન, જ્યું કણ સુને ગામ. જ૦ ૫, ધ્યા
ન ધરો કરો સંજમ ક્રિયા, ન ફિરાવો મન ઠામ, ચીદા
નંદ ઘન સુજસવિલાશી, પ્રગટે આતમ રામ.

## પદ ૬૩ મુ.

રાગ સોરઠ—ચતુર નરે સામાયક નય ધરો.

લોક પ્રવાહ છાર કર અપની, પરણતી શુધ વિચારી અ૦ ૧ દ્રવ્યત અખય અભંગ આતમા, સાયક નીજ જાતી, શુધ રૂપ સમતા મય કહીએ, સંગ્રહ નયનની વાતે. અ૦ ૨ અબ વ્યવહાર કહે યુ સબ જન, સામાયક હુઈ જાવે તા તે આચરના સો માને, નઈ ગમ ગયો ગઈ. અ૦ ૩ આચરના ગીન્નુ સુદ્રી રીપલાલી, તિનું ઉપયોગ ન માને આચારી ઉપયોગી આતમા, સો સામાયક જાને, અ૦૩, શબ્દ કહે સંન્નુ ભાવ એસો, સો સામાયક કહી, ચોથે ગુણ ઠાણે આચરણા, ઉપયોગી ભીન લહીએ, અ૦ ૫, અપ્રમત ઠાણે ઈચ્છાકો, સમ ભીરૂ નય સાખી, કેવળ જ્ઞાન દશા સ્થિત ઉનકી, એવં ભુતે ભાખી, અ૦ ૬ સામાયક નય જોહુ ન જાણે, લોક કહે સો માને, જ્ઞાન વતખી સંભતી નાહી, રહેયો પ્રથમ ગુણ ઠાણે અ૦ ૭. સામાયક નય અંતર દ્રષ્ટી, જો દિન દિન અભ્યાસે, જગ જસ વાદ લહી સો બેઠો જ્ઞાન વંત કે પાસે, અ૦ ૮

## પદ ૬૪ મુ

રાગ બીહાગ ગોડી—સખલીયા છાક મોહ મદીરાકી, મીયા મતીકે જોરે, ગુરૂકા વચન સકલી છીહાં પાકી, અજ્ઞાન મતકે ધોરે, થ૦ ૧, નીકટ દરપા છાક જાડ ઉચો દશ દિનહેતાકી, નકરે ફીરપા જન કુભાખે, નહી ભવ કૃપીવી

પાગી, શ૦ ૨, આતમ ગત આતમ કોઉ છંડી, દ્રસંતર ઉઝ હારે, અદ્ભુત માનુકુ ક્રીરયા ત્યાગી, ઉલત ઉરધા ઉર શ૦ ૩, જ્ઞાન વાત નાશુણી શીર ધુણે, આગેનીજ મતી ગીરી, જો કોઉ જેલ કહે ક્રીરીયાકો, જ્ઞાનતા નૃપ ચીરી, ઉઊ કો ઉ નારા જળમાં પેશી હાથ પાંઉ ન હલાવે, જ્ઞાન પક્ષક્રિરિયા રૂપ લોપી, તીઉ અપ નેઃમત ગાવે, શ૦ ૫, જેશોપાખ કોઉ શીર બાંધે, પેરણ નહી લંગોટી, શદ્ગુરૂ પાશે ક્રીરયા બીનુ શીખે, અગમ વાત તીઉ જોટી, શ૦ ૬, જેશી અંગ જ અપને શીર ઉપર, છાર આપ ઠીકારે, જ્ઞાન ગુહત ક્રીરિયા તું છારત અલ્પ સુખી ફળ હારે, શ૦ ૭, જ્ઞાન ક્રીરીયા દોઉ શુધ પરાગે, શુધ કહે નીર માઇ, જસ પ્રતાપ ગુન નીકા જોઉ; ઊનકી મેં બલીહારી, શ૦ ૮,

## પદ ૬૫ મું

રાગ કાફી જંગલો—ચેતન અબ મોહે દરશન દિજે તુમ દરશન શિવ સુખ પામીજે; તું દરશન ભવ બીજે; ચે૦ ૧; તુમ કારન તપ સંજમ કિરિયા, કહોકહા લો કિજે; તુમ દરશન વિન સબયા જુઠી; અંતર ચિત ન ભીજે; ચે૦ ૨. કિરિયા મુઢમતિ કહે જનકે હીયે; જ્ઞાન ઓરકુ પ્યારો; મિલત ભાવ રસ દોઉ ભાખે, તું દોનું તે નિપારો ચે૦ ૩; સબમેં ઓર સબમેં નાંહી; પૂરન રૂપ અકેલો આપ સ્વભાવકે ભાવે રમતો; તું ગુરૂ તું ચેલો, ચે૦ ૪;

અકલ અનપ પ્રભુ અલખ રૂપી, તું અપની ગતી જાણે,
આગમ રૂપ આગમ અનુસારે, શેવક જશ વખાને, એ૦ ૫,

પદ ૧૬ મું

રાગ કેદારો દરબારી—આજે હાંરાં હળ સાજ નેમજી ઘર આવે, એ દેશી, પ્રભુ બળદેવની શું રાજ જાનતો એમ ભાસે, દેખો ખ્યાલ ભાગ્યો ભરમ મેરા, કોનકી જગ તુમ તોલે, પ્ર૦ ૧, અરન અંગુઠે કંપીત સુરગીરી, ભંનુ ગાજત ડોલે, ઇન મીઠી પ્રભુ મોહી પર તુઠે હરખ હુપાકો બોલે, પ્ર૦ ૨, કરા ગોખુર ઘરઘર તમહો કરી, ભય ભંગુર ભાગે જલે ટીકી કુંજર દોગ ગુઢ ભયે તબ, રાખકી મીનને એક ટોળે, પ્ર૦ ૩, લીના બાગ અપબાગ, પ્રાકંમ લીન ગુરાન બખાણે, જન પ્રભુ વીર મેહુર અપરાને, એહુગ હુ નયકી હું બોલે, પ્ર૦ ૪,

પદ ૧૭ મુ

રાગ ઉપરનો-પ્રભુ ધરી પીઠ વેતાલ બાલ, ગાત તાલ બાલ ખ ખે, કાળ રૂપ વીકરાળ, ભયંકર, લાગત અંબર આખે ૧, બાન કહે કો વીર લે ગયો, પછી જન દેવ આરાધે, ભોલ ગીબ.ન ઓન વીરન ખેલે બળ અંનત ગુણ વાધે, પ્ર૦ ૨, મહત ન શુરે ભીખણ, જાણુ મોહ વીરાધે કુતા સકડી ન ઇઠ ઝુરદી કા બાલી, સંકુ ચીત તનુ મન દાખે પ્ર૦ ૩, સુર કહે પરખત મોહી નચોહુ, પાની રહી.વીણ બાખે, જસ કહે ઇંદ્ર મસલા તે સોં, હુકી વીર શાખ

સાખી, ૩, ૪.

પદ ૧૮ મું

રાગ રામ ગ્રીરૂપા જોગીડા એ દેશી–મન પ્રીત ફુંગળા મેહુ નરે પુરેન આશાભર્યા આલીમેરી, આલી-પાલી ખોસેજોરે, મ૦ ૧, અંગ અંગ શુની પણ ગુન ઉરીમે, લાગ્યો રંગ કરે જોરે, એતો શેરાચો નવી થીરે, કરહું જોર જોરે નઈઆરે, મ૦ ૨, ચોગ અનાજ અન નાકી નીકુલ, તીર લગ્યો જડેવેજારે, ગાપતો ભેદ તીમર મોડે ભાગે, પુરન પ્રજારી શોજોરે, સુગરા પ્રસ કે તેજોરે, મ૦ ૩.

પદ ૧૯ મું

રામ શોગી—ચીદાનંદ અવીનાશી હો મારા ચીદાનંદ અવીનાશી, ભાર મોર કરૈપી ગેહે, શહેજ સ્વભાવ વીલાશી હો, ચી૦ ૧, પુદગળ મેળ ખેલ જો જગકા, શોતો સખકી વીનાશી હો, પુરન ગુણ અધ્યાતમ પ્રગટે, જાગે જોગઉ દાશી હો, ચી૦ ૩, નામ ભેખ ક્રીયા કુ શાપડી, દેખે લોક તમાશી હો ચીન મુરત ચેતન ગુન ચીને, સાચો શો શન્યાશી હો, દાર દવાર કેતા હારો મતી વ્યવહાર પ્રકાશી હો અગમ અગોચર નીશ્ચય નયકી, દોરી અનંત અગાશી હો, ચી ૫, નાના ઘટમે એક પીછાનો આતમ રામ ઉપાશી હો, ભેદ કલ્પનામાં જડ ભુલ્યો, લુખ્યો તૃષ્ણા દાસી હો, ચી૦ ૬,

ષ્ટ્રમ શીખી નવ નીચીકુ ઘટગે, કાહો દુહનબાઈ કાચી હો જશ કહે શાન શુધારત આપ્યો, પુરણ બ્રહ્મ અભ્યાસી હો સી૦ ૭,

પદ ૭૦ મું.

રાગ હોરી—હરી નાગીટાળે મળી રંગ હોહો હોરી, ફાગ રમે તરૂ લાજ લાલ રંગ હોહો હોરી, દેવરકુ ઘરી રહી, બ્યાહ મનાવનકાજ રંગ, તાળ કશાળ મૃદંગશું, રં, મધુર બજાવત ચંગ રં૦ ગજબ ગુલાલ નયન ભરે, રં, વર્ધન જગાવે અનંગ, રં૦ ૨, ભરી ભરી કેશરની લાલ, રં ભાનુ મદન કરત છટા, રં, અલવેલા ઊડાવે અબીલ ગુલાલ રં૦ ૩, જોવન મદ મદીરા, છાકી રં, ગાવત પ્રેમ ધમાલ રં, રાચન માચત નાચતી, રં, કોઉતો કશુ કરે આલી લાલ, રં, ૪, શોહે મુખ તંબોળશું, રં, ભાનુ શુધા શુત ચંદ લાલ, રં, પુગીત કેશર ફુલેલશું, રં, ઝરમેકુ ખુશલાલ, રં૦ ધણુમુખ મુખ દેખાવતી, રં, ચાહ લગાવત કંઠ લાલ, રં, કહે દેવર પરણો પીયા, રં પરણ વીના પુરષ ઊલંક લાજ, રં૦ ૬, રૂપ મીલત રહે કે લારપુઠ રં, સાગર ગમા રંગલાલ, રં. જાન કગાંન અબાનવે. રં કપુન કરો ચીખા સંગલાલ. રં, ૭, ધયુ વીલાશી હરી ભાગીક. રં, દેખ ધરે પ્રભુ માન લાલ. રં શ્રી શીશુસદ્ભ

છેક નતનિ, રં, ૪રે પચ્ચાસમકોન લાજ, રં૦ ૮, જનકે જાને કુશ્ર ભયો, ૨, મનકા જાનો પ્રમાન, રં, ચતુર સુકેન નેમજી, રં, પાયે શુભરા કલ્યાણ લાલ,, રં૦ ૯,

## પદ ૭૧ મું

રાગ ધન્ય, ધોરી—જય જય જય જય પારશ જીણંદ. અંતરીક પ્રભુ ચીંતામણ તારક ભવીક કમળ ઉલાશ દીણંદ, જ, ૧, તેરે ચરણ સરણ મે આવે, તુ બીન કોણ તોડે ભવ ફંદા, પરમ પુરૂષ પરમારથ દરશી, તુ દીયે ભવીકકુ પરમા નંદ, જ૦ ૨, તુ નાયક શીવ સુખ દાયક તુહી નીયંતક તુહી સુખ કંદા, તુહી રંજનતુ ભવ ભંજન કેવળ કમલા ગોવીંદા, જ૦ ૩, કોડી દેવ મીલકે કર નશકે. એક અંગુઠે રૂપ પ્રતી છંદ, એસા અદભુત, રૂપ તીહારા, વરાત મનુ અમૃતકા બુંદ, જ૦ ૪, મેરે મન મધુકર કે મોહન, તુમ હો વીમલ સહજ અરવીંદ, નયન ચકોર વીલાશ કરે તુહે, દેખ તુ મુખ પુરણ ચંદા, વાચક જસ કહે સહસ ફળ તે તુમહો, જે ખારો તુમ ગુનકા વરંદા, જ, ૫,

## પદ ૭૨ મું

રાગ ધન્યાશીરી—વામાનંદન જુગદા વંદન; સેવક જન આશ્યા વિસરામ, નેક નજર મોહે ઉપર નીરખો તુમહો કરુણ રસકે ધામ. ૧ જગતની ત્યાગી હું છોડકે આ

ચો, પરી પરી બાહુત વઠાર કંમ, અપનો આર ગુણ રુપ ન બતાગો, લાગતકે કયું તુમકુ દામ, પ૦ ૨, અહનીશ ધ્યાન ધરૂ પ્રભુ તેરા, મુખથી ન ભુલુ પ્રભુ તેરા નામ, શ્રી નયવિજય વિબુધ શેવકકુ, તુમહો મેરે આતમ રામ પ૦ ૩,

## પદ ૭૩ મું.

રાગ કાફી—અજીત દેવ મુજ વાહાલા, જીરે મારા મોહ જીકે મધુકર મન માલતી, પંથી મન ગેહા અ૦ ૧ મેરે મન તુંહી રૂચ્યો; પ્રભુ કંચન દેહા, હરી હર બ્રહ્મા પુરંદરા તુજ આગલ એહા, અ૦ ૨ તોહી અગોચરકા નાહી, સાજ્યા ગુન રેહા, આહે તાકુ ચાહીએ, ધરી પરમ સનેહા, અ૦ ૩, ભગત વછલ જગ તારણો, તું બીરૂદ વહેહા, વીતરાગ હોય વાહાલપા, કયું કરી હો છેહ. અ૦ ૪ જે જીનવરકે ભરત ચેશવત નીહેહા, જસ કહે તુજ પદ પ્રણમેયે સબ પ્રાણુમે તેહા, અ૦ ૫.

## પદ ૭૪ મુ

રાગ ગોડી—સંભવજીન જબ નયનં મિલ્યોહો, પ્રગટે પુરણ પુન્યકે અંકુર તબ યે દિન મોહે સફલો હે સ૦ ૧ આંગણે અમિઅ મેહ વુઠયા, જનમ તાપકા વ્યાપ ગલ્યા હેરૂ જેસી ભકિત તેસી પ્રભુ કરૂણા, શ્વેત શંખમે દુધ મિલ્યો હે.

શ્રી૦ ૨ દરિશનથી તાપે નવ નિયમ પામે, કુમ્પ કુહુમ સની કુર ટલ્યોહે, કોન ઘોરતકે ફરથી દહમે, મોહ મને તણ જાગ્ર ઉજાગરે; સમકીત રત્ન લહુ દરશનથી, અપ નથી જાયું કુગતીર લોઢો સા૦ ૩ જેહ ન ગર ભાર નિરખતની મુજ, પ્રભુરયું હુંઈડો હેને હગોહો, શ્રી નય વિજય વિબુધ શેવકકુ સાહીબ સુરતરૂ હોય ફલ્યોહો સા૦ ૪

## પદ ૭૫ મું.

રાગ નટ—પ્રભુસે હુંઈડો હેજ હગોહે, પ્ર૦ પામી શોભાની જીરપ તપશા, કમળ કર તુઠે જળ ચારી; લીખુકુ શરન ગયો મુખ અરીકે, વનથી ગગન ફરીણ હારી, સા૦ ૧, સેજથી અંજન મંજન નિરખત, ખંજન ગરવ દીયો ડારી, હીન ભઈહે ચકોરકી શોભા અગની ભખ શા કુખ ભારી સા૦ ૨, સંચળતા ગુણ લીયો મીનકો, અલી ૯ ૭ ઉતારી હે ક્રી, કહુ શુભતા કેતે ઈન ક્રી, મોહી સખકી અમર નારી, શા૦ ૩, ઘુમત હે સમતા રસ પાને, જેશે ગજ વરમદ ભરી, તીન ભુવનમે નહી કોઈ નીકો, અભીનંદન જીન અનુકારી સ૦ ૪ મેરે મનતો તુમહી રૂચનહે, કરે કોણ પરકી બારી, તેરેત નયનકી મેરે નયનમે જસ કહે રહુ છબી અવતારી, સ૦૫

પદ ૭૬ મું.

રાગ મારૂ— સુમતીનાથ રાખ્યાહો, સુ૦ પર પર પર ખતકી ભયા, જેસા હીરા ભાખ્યાહો, ઓર દેવ મેં પરહરચા ભરી કાચ્યાહો સુ૦ ૧, તેસી કિરિયા હું ખરી. જેપસી તુ ન્ન વાચ્યાહો, ઓર દેવ સાખ માહુ ભરયા સવી મીથ.મ્યાં ચ્યાહો; સુ૦ ૨ ચોરાશી લખ જોખમાં, હું બહુ પેરે નાચ્યો હો, મુગતી સ્થાન દેઈ સાહીબ, અબ કર રહ્યા ઉવા ચ્યાહો, સુ૦ ૩ લાગી અગની કખાયનકી, સબ ઠોર રહીયા ચ્યાહો, રેહક જાણી આહરા તુમ સરણ માચ્યાહો, સુ૦ ૪ પક્ષપાત નહીં કાઉરયું, નહીં લાલચ લાગ્યાહો, શ્રી નય વિજય સુશીખકો, તોરયું દીલ રાખ્યાહો સુ૦ ૫

પદ ૭૭ મું

રાગ પુરવી—ઘડી ઘડી સાંભરો સાંઈ સલુણા, ઘ૦ પદમ પ્રભુજી દીલથી ન વિસરો, માનુ કયુ કછુ ગુન કો કુના, દરસન દેખતકી સુખ પાયા, તો બીન હોત હું ભા કુના ઘ૦ ૧; પ્રભુ ગુણ જ્ઞાન ધ્યાન વીચા રચના, પાન સોપારી કથા ચુના, રાગ ભયો દીલમેયા જોગે, રહે છી પાયે છાતા છુના૦ ઘ૦ ૨ પ્રભુ ગુણ ચીત બાંધ્યા સબ સાથે, કુન પઈસે લઈ ઘર પુના, રાગ જગ્યો પ્રભુ મોહીસ્યું

પ્રગટે, કહો નુવા કોરે કહો જુના, ધ૦ ૩ મોહ લાજથે ને મિન ગ્યારે, તો સોઉ વિવેકહી શુના પ્રભુ ગુણ ધ્યાન વિગર ભરમ ભુલા, કરે કિરિયાસો રાને રૂના, ધ૦ મેતો નેહ કિયા તોરી સાથે, અબ નીવાહતો તે પહિં હુના, જ શ કહે તો બીનુ ઔર ન સેકું અમીય ખાય કો ન આ ખે લુના, ધ૦ ૫

પદ ૭૮ મું.

રાગ કલ્યાણ–સ્વામી સુપાસસુ દીલ લગા, દુખ ભગા સુખ જગા, જગતારણું, રાજ હંસકું માન સરોવર, રે વા જલ જ્યું વારણા અ૦ ૧. મોરકું મેહ ચકોરકું ચં દા મધુમધ મીન વરેતા, કુંન ઝુમુસ ભમરકું અબ ઠી ઓકાલકુ સુખ કરના અ૦ ૨, સીતાકું રામ રતીકુ કામ, પંથીકુ ઘર બારના, દાનીકું ત્યાગ યાગ બામનકું, જોગીકુ સંજમ ધરના અ૦ ૩, નંદન વન જ્યું સુરકું વલ્લભ ન્યા યકુ ન્યાય નીહારણું, તીઉ મેરે મન તુંહી સુહાયો, ઔર તો ચિત્ત ન ઉતારણું અ૦ ૪ શીસુપાસ દરશન તેરે કી જે કોડી ઉવારણું શ્રી નયવિજય વિબુધ શીષકકું, દીયો સમતા રસ પારણું અ૦ ૫

પદ ૭૯ મુ

રાગ રામગીરી—અ.મ.હ પ્રભુ રાજ રાજે, પદ્મ પૂજે

જ મંદિરે, ભવીક લોક ચકોર નીરખંત, લહે પરમા નંદરે,
શ્રી૦ ૧, મહ મહે મહીમાએ જસ ભમર રસ જશ અમર વૃંદરે,
રંગ સંગે ભવીજન ભમર રસીયા, લહી શુખમ કરંદરે, શ્રી૦ ૨,
જશનામે દોલત અધીક દીપે, ટળે દોહગ દંદરે,, જસા
કાર્ણ કૃપા ભવ્ય વધા ભાને ધ્યાન શીવતરૂ કંદરે,, શ્રી૦ ૩,
વીપુલ દીપ વીશાળ ભુજાયુગ, ચલતી ચાલ ગયંદરે, અતુળ
અતીશય મહીમા મંદીર, પ્રણમત શુર નર વૃંદરે, શ્રી૦ ૪
હું દાસ ચાકર દેવ તોરે, શીશ તુન ફરજંદરે, જસ વીજય
વાચક એમ વીનવે, ટાળ મુજ ભવ ફંદરે શ્રી ૫,

## પદ ૮૦ મું

રાગ કેદરો, મે કીનો નહી તુમ બીન ઓરશું રાગ,
દીન દીન વાન ચઢે ગુણ તેરો, જ્યું કંચન પર ભાગ,
ઓર ન મેહે કષાયકી કળીઆં, સો કયુ શેવા લાગ, મે૦
૧, રાજ હંશ તુ માન શરોવર, ઓર અશુ ચી રૂચી કાગ
વીષય ભુજંગમ ગુરૂડ તુ કહીએ, ઓર વીષય વીષ
નાગ, મે, ૨, ઓર દેવ જળ છીલર શરીખે, તુંતો સમુદ્ર
અથાગ, તુ સુરતરૂ જગ વંછીત પુરણ, ઓરતે શુકે સાગ
મે૦ ૩, તુ પુરશોતમ તુહી નીરંજન, તુ સંકર વડ ભાગ,
તુ બ્રહ્મા તુ બુધ્ધ માહા બળ, તુહી દેવ વીતરાગ, મે૦ ૪
શુવીધીનાથ તુજ ગુણ ફુલનકો, મેરો દીલહે બાગ, જશ
કહે ભમર રસીક હોય તામે, કીજે ભકતી પરાગ, મે૦ ૫

પદ ૮૧ મું

રાગ આશાવરી—જોગીઆ સાહેબ કીરૂ, પરમ પુરૂષ સેવું પ્રીતકરૂ, આ રસે પ્રેત હરૂ, ૧, નીર વીજકી મુદ્ર પરૂ માલા ફીરાઉ મેરા મનકી, જ્ઞાન ધ્યાનકી લાઠી પકરૂ, ભભુત ચડાવુ પ્રભુ ગુણકી, ૨, શીતળ સંતોષકી કથા પેનું, વીષે જલાવું ધુની, પાંચુ ચોર પરે કરી પકડું, તો દીલમે નહી ચોરી હુઈ, ૩, ખપર સઉમે ખીજમત તેરી, શબ્દ શીંગી બજાઉ ઘટ અંતર નીરંજન એક, યાશુસપ લગાઉ, ૪, મેરે શ્રુ ગુરૂને ઉપદેશ દીયા હે, નીરમળ જોગ બતાયા, વીનય કહે મે ઉનકુ ધ્યાઉ, જીનશુખ માર્ગ બતાયા, ૫,

પદ ૮૨ મું

ગીત—મન એસા પદ રાખકી પદવી, મુક્તક ધરી શુભ ધ્યાન. સમય સુંદર કહે અપણે જીવકુ, અવીચળ એક મુગતી સંપદ,—રાગ કેદારો—એકમન સુની વીણુ કોઉ મુગતી ન જાવે, ભાવે તુ કેશ જટા ધરી મસ્તક ભાવે મુંડ મુંડાવે ભાવેતુ ભુખ ત્રીષા સહી વન રહી, ભાવે તુ શીષ નાહે, ભાવે તુ સાધ ભેખ ધરા બહુ પર, ભાવે ભસ્મ લગાવે ૨, ભાવે તુ પઢી ગુણ વેદ પુરાણાં, ભાવે તુ ભગત કહાવે, સમય સુંદર કહે સાચા કહું તો શુણ, ધ્યાન

બીજું ધ્યાન ધ્યાવે, ૩, એ,

પદ ૮૩ મું

રાગ ધ૬—દષ્ટી રાગે નવી લાગીયે વળી જાગીએ જોને, માગીએ શીખ સાંગી તણી, હરી ભાગીયે નીતે. દ૦ ૧, જે છતા દોષ દુખે નહી જીહાં જીહાં અનુરાગી, દોષ અછતા પણ દાખવે, જીહાંથી રૂચી ભાગી, દ૦ ૨, દષ્ટી રાગ ગુણે શીતલા, કરે નેત્ર વીકરાળે, પુરવ ઉપગારના ઓળભે, પડે અનીક જંજાળે, દ૦ ૩, વીરજીન જમાઇ હુતા વીશ્વરના, તેમ ભ ખતી પુતો, જીન કહી જડજને આદર્યો દ્રષ્ટી મોહ અતી ધુતો, દ૦ ૪, રોગી ભંડાર રમણી તણુ ભણુ આપમતી રાગો, દ્રષ્ટી રાગે જમાળી લહ્યો નવી ભવજળ તાગો, દ૦ ૫, વળીઅ આચર્ય શાવદપને, કીધો અનંત સંસારો, દ્રષ્ટી રાગે શુભમતી પણ થયો, મોહા નીશીથી વીચારો, દ૦ ૬ હુંવે જીન ધર્મ આશાતના, અજાણ પુ કહે રાગે હું આગળ જીનવરે, વદાયો ભગવાઇ અંગે, દ૦ ૭, ગ્રામ ના નંદવને મુખંનો ભજા નેહવો જોગો, દ્રષ્ટી રાગ મીલ્યો તેહવો કપક ચીવક લાગો. દ૦ ૮, આપણી ગાઠેડી મીઠડી હઠીને મન લાગે, સાંગી ગુરૂ વચન રળીયાંમણા, કહુકની રૂપા વાગે. દ૦ ૯, દ્રષ્ટી રાગે ભ્રમ ઉપજે. વધે સાંગ ગુણ રાગે, મહુમા એક ગુમ આદરો જેમ હોયજો આગે

૧૦, દરી રાગી કહામન હુંચો તેહા સુગુરૂ અનુસરજો. શ્યાગ જેસ વીજય કહે હીત શીખ મન ધરજો. ૦૧, ૬

### પદ ૮૪ મું.

રાગ ફાગણની દેશી—સહુકે મધુપાતળ કળ છાડો. તારા નામ રૂવન પ્રસંગા; વીકલ્પ હુમ કલોલ પટનકે આ રતી ફેર નહી હંકા; ૧૦ ભવ શાયર ભીખણ તારી હો, અહો મેરે લલના પાશજી જીવન નાથ. ઉતામે વીનતી ધારીએ હો જરત ઊતાંમ કામ ભીરૂપક વાનલ. પરત લગી ગારી સુગે. પ્રારત વ્યસન બહુ મગર તેતો મિલિલ કરત હે નીમગ ઉમંગા; ૨;

### પદ ૮૫ મું

રાગ પદ—કોઈ જાનકી કુકાનન આવે, મુંદ મોહે ચેલા ગમાવેરે શબ્દ રૂપ રસ ગંધ ફરસાવે શુભા શુભ સુખ દુખ પાવેરે. કો૦ ૧; જડ પ્રીસંગત જડતા વ્યાપત; જ્ઞાન મારગ રહ્યો ઢાકીરે; જોગ કરેતે આપ જાણ્યો. હુ કરતા કહે પાપીરે; કો૦ ૨; જડ સ્વભાવમે ચેતન મુજ્યો અપાસ્થીત ભાવ. ખુલ્યોરે તેરી મેરી કરત અરૂચુનચો. શાંત રસ ભાવન શુન્યોરે. કો૦ ૩; જોગ કષાય ને જુદા જાણો જોગ પ્રાકૃતી પ્રદેસ દલ બાંધેરે; કષાય રશ થીતીનો કરતાં સંસારરૂપની બહુ વાધેરે, કો, ૪, સંવર પહારસથી હું અળગો

એ આણ મારકી ખુલી ખાણરે, ઉદયાગત ભાવે એ નીર
ને, ગંતાર વાતનડુ કોઈ સાણરે, કો૦ ૫, અંતર આતમ
તે નર કહીએ, ભાગ ભોગની ઇછરે ભગે મણીઅ ક
પથારણ ભાવે, શુદ્ધ ન દુખાદિકને પ્રીછરે, કો૦ ૬,

# અથ ચીદાનંદ બોહોતેરી લીખીતે.

પદ ૧ લુ

રાગ મારૂ-- કર કરૂણા માહારાજ પીયા પર મરમ ભાજયો એ આંકણી કુગ મરજાદા લોપ કે, નીજ ઘર ઘર જાય, પીયાકુ વિજય ચોક શુભ પ્યારે ર્ંગક શોભા જાઉ, પી, ૧, કુમતા ઘર પ્યાવા તુમ રહેહે, આગે કાળ અનાદ, તાગ મોહનીઆ બહુ પ્યારે, કાંઈ નીકાલો સ્વાદ પી૦ ૨, લગત પીયા કહયો માહરોરે; અનુભ તુમારા અંત પણમોયા જરહાય પીયારે કહયા વીના શુણ મીત,પી૦૩,ઘર આ પણિ વાભલ કહારે,કાણ વસ્તુ આ ક્રોધ માન લોભ લીજી એ પ્યારે, ગીદ ભરમની પોટ, પી૦ ૪, શુણ સુમતાકી વીનતીરે, ચીદાનંદ માહરાજ, કુમતા નેહનીવારકે, પ્યારે, આયા શીવ પુરરાજ, પી૦ ૫,

પદ ૨ જુ.

રાગ ઉપરનો-- ૮ કરૂણ માહારાજ પીયાજીજ મોહે ઘ,પ ધારો એ આંકણી, તુ જ્ઞાન સુંદર,સાહિબારે, મો મન મન અની દુખ થાય.મનકી વેથા મનમાંહી જાણત કીમ મુખથી કહેવાય. પી૦ ૧, બાળ ભાવ અબ વીચારીરે, કહા ભમી

અરજાદ. આતમ સુખ અનુભવ કરો પ્યારે, ભાગે સાદિ અનંત. પી૦ ૨, શીવકશી બાજ્યા સુધારે. દામી શાહીબકે હાથ, તો શીકરો શીઆણું પ્યારે એમ ઘર આવત નાથ પી૦ ૩, મમચીન આતુક ધન તુમેરે, એશા ભાવ વીચાર ભાયકું દાંની ઉભય મીત્તા, પ્યારે. સોભીન ઠોલ લગાર પી૦ ૪, ચીદાનંદ પ્રભુ ચીત ભમીરે, શુમતા ઔઅરદાશ નીજ ઘરઘરશ્રી ભાંગુકે પ્યારે, સફળ કરોમન આશા પી ૫

## પદ ૩ જુ

રશુ આપો આપ વીચારોરે, પરપખનેહની વાર, સુપર પરાણુની પુદગળ દરવાં, તામે નીજ અભીમાન, ધારત જીવ એ શી કડુગા પ્યારે, બંધ હેતુ ભગવાન, શુ૦ ૧, કનક ઉપલમે નીત રહેરે, દુધ માંહે ફુન ઘીવ તીલ શંગ તેલ સુવાસ કુસમ શંગ દેહ સંગ તીમ જીવ, શુ૦ ૩, રહે હુતાસન કાસ્ટમેરે, પ્રગટ કારણ પાય જહી કારજ કારજતા પ્યારે, સોઉને શીધી થાય શુ૦ ૩, ક્ષીર નીરની ભીનતારે જેશી કરત મરાળ, તેશી ભેદ શાંની લહ્યા પ્યારે કટે કર્મ કાજળ, શુ૦ ૪, અનભુળ વારીદ ઝીરે ઉલજ્યો જીમ નીજરૂપ ચીદાનંદ નામ તુમહું પ્યારે, અનુભવ શુધ સ્વરૂપ. શુ૦ ૫;

## પદ ૪ થુ

અંધ નીજ આપકેરે તારે· અજ્ઞ તુલ પાંણી ન્યાય
જ કહ્યો પ્રાણ તોરે શાકળારે, પકડ્યા પ્રાણ તુમ
હાથ કોણ મુખકે પાકુરે પ્યારે રહત તીહાંથી સાથ, અં
૧, વાદર જીમ મદીરા પીયેરે, પાછુ મુકી નગાત શુન
જાગે કૌતક કરે પ્યારે, તીમ જ્ઞાની ઉતપાત, અં૦ ૨,
પ્રાર અંજીમ દેખીએરે, નલણી જીમ સંજોગ. એણી
વીધ ભાયા જીવકુ પ્યારે, અધણ રૂપી રોગ, અ૦ ૩,
જીમ આરોપીત બંધધારે, પર પરગુંત સંગ એમ, પરે
પરતાયે દુખ પાવત પ્યારે, મરકટ મુઠી જેમ, ૪, મોહ
દશા અળગી કરેરે, ધરોર સંવર ભેખ, ચીદાનંદ તદ દે
ખીયે પીયારે શશી સ્વભાવકી રેખ, અં૦ ૫,

## પદ ૫ મું

મતિવંત એમ વીચારોરે—મતમતી પનકા ભાવ,
એ આંકણી, વસ્તુ ગતે વસ્તુ લહોરે, વાદ વીવાદ નકોય
સુર તીહાં પરકાશ પીયારે અંધ કારન વીહોય, મ૦ ૧,
રૂપ રેખ તીહાં નવી ઘટેરે, મુદ્રા ભેખન કોય, ભેદ જ્ઞાન
દ્રષ્ટી કરી પીયારે, દેખો અંતર જોય તનના મનના વચન
તાકે, પર પરણતી પરવાર, તન મન વચના તીત પીયારે,
નીજ સત્તાકી શુભકાર. મ૦ ૩, અંતર શુધ સ્વભાવ મે રે
નહી વીભાવ લવલેશ ભ્રમ આરોપીત લક્ષથી પ્યારે, હું

ગાશ હત કરેશ, મ૦ ૪, અતરં ગતનીહંમેં અબીરૈ, કાળાથા વ્યવહાર, શ્રીદાનંદ તવ પંમીયેં પોપારે ભવ સાય કો પારે, મ૦ ૫,

પદ ૬ મું

રાગ વેરાઉલ—અકળ કળા જગજીવન તેરી, આ આંકુળી અંત ઉદધીથી અનંત ગુણી તુમ, જ્ઞાન માહીં જ્ યુ ખુબી જયું મેરી, અ૦ ૧ જબ અરૂ બંબની એપ વિ ચારત, પૂરવ પાર્કે ગુણ હેરી, વિકલ્પ કરત થાહ નહીં પા યે નિર વિકલ્પતેં હોત ભયેરી, અ૦ ૨ અંતર અનુભવ વાનતુમ પદમેં, જુક્તિ નહીં કોઉ ઘટત અનેરી, શ્રીદાનંદ પ્રભુ કર કિરપા અ, હિમે તેરા ગીત ભયેરી, અ૦ ૩

પદ ૭ મું

જે ઉપયો તત્વ ન સુજ પડેરે, તો ઉપયો મુંડ ભરમ વરૂપ ભુલયો, મન મમતા કારણ જગત લડેરે, જો૦ ૧ અકર રાગ શુભ કંપ અશુભ લગ, ભવ સાયર ચાલી બાત કરેરે, ધાન ક્રાન જીમ મુરખ ખીન ઉક, ઉપર ભુમીકા ખેત ખડેરે જો૦ ૨ ઉંચાત ગીત આળપ વિણ ચેતન, નિશદીન ખોટા ઘાટ ઘડેરે, મસ્તક મુગટ મુકુટ ઉ ચીત મણી અનુપમ, પગ ભુષણ અજ્ઞાન જડેરે, જો૦ ૩ કુમતી વશ મન વક્ર તુરંગ જીમ, ગહી વિકલ્પ, મગ મ

કે ઔર, ચીદાનંદ નીજ રૂપ મગન ભયા, તબકુ નરેક તો હે ન ઔર ભે૦ ૩

પદ ૮ મું

આતમ પરમાતમ પદ પાવે, જો પરમાતમશું લય લાવે આતમ૦ આંકણી સુણકે શબ્દ કીટ ભંગીકા, નીજ તન મનકી શુધી વિસરાવે, દેખ હુ પ્રગટ ધ્યાનકી મહી માસે, કીટ ભંગી હોય જાવે, આ૦ ૧ કુસુમ સંગ સોમ મતી તીલ તેલ દેખ, ફુની હોય સુગંધ ફુલેલ કહાવે, સુ કતી ગર્ભગત સ્વાતી ઉદક હોય, મુગતાફળ અતી દામ ધરાવે, આ૦ ૨ પુનગીય મંદપનાગ ઢીકમે, ચંદનતા જ્યું સુગંધથી આવે, ગંગામે જળ આણ આણકે, ગંગોદકકી મહીમા આવે. આ૦ ૩ પારસકો પરસંગ પાય ફુન, લો કનક સ્વરૂપ જણાવે, ધ્યાતા ધ્યાન ધરત નીત એમ, ધ્યેય રૂપમે જાય સમાવે, આ૦ ૪, ભજ સુમતા મમતા તજય જેજન શુધ સ્વરૂપકી રમ જગાવે, ચીદાનંદ ચીત પ્રેમ મગન ભયા, દુવધા ભાવ સકળ મીટ જાવે, આ૦ ૫,

પદ ૯ મું

અરજ એક ગોડીઆ સ્વામી,—સુણજો કીરપા નીધી અંતરજામી, અ૦ આંકણી. અતી આનંદ ભયો મન મેરા, ચંદ્ર વદન તુમ દરસન પામી, અ૦ ૧, સંસારથી

અગ્યાર ઉદેશી પડવો, તુમ પ્રભુ ભયે સંયમ બ્રતી ગામી, કેવલ ઉદ્યોત નહી સ્વામીકુ, મીન ધરી શીવકશી સ્વામી, અ૦ ૨, હું રાગીદુ નીપટની રાગી, તુમકો નીરેહ નીરમમનીકા મી, પણતોહે કારણ રૂપ નીરમમમ આતમ ભયો આતમ ગુણ રામી, અ૦ ૩, ઓપ ખીરૂદ નીરજામક માહણ, પ્રગટ ભયો તુમ મોખીવન નામી, વાતે અવરૂપ ઉધરાચો મોકુ શ્રમ વીસાક ધીરજ ચીતકાંમી, અ૦ ૪, જુગ પુરણ નીધાન શશી સંવંત. ભાવનગર ભેટે ગુણ ધાંમી, ચીદાનંદ પ્રભુ તુમ કીરપાથી; અનુભવ શાપર સુખ વીસરામી, અ૦ ૫,

પદ ૧૦ મું

—મદ વીષે શશી દીપતોરણી તેજ ઘનેરા, ઉપસમ સહજ સભાંવથી, વીભાવ અંધેરા મ૦ ૧, જમ જીપા અપ પછી હેરા, ભવ ભાશ ભટેરા, ભવ પાશી આરૂપા મ ચો જમરૂા ચેરા, મ૦ ૨; આશ તજી નીરપાશના ખદપા શનહેરા, ચીદાનંદ નીજરૂપમાં; સુખ બાંણ ભયેરા; મ,૩

પદ ૧૧ મું

જોગ જોગની જાંરપા વીનાં કહા નામ ધરાવે, રમપા પલીક રપા રાકકુ, ધન હાથન ખવે, જો; ૧; ભેખ ધરી આપા કરી જગકુ ભરમાવે; પુરણ પરમાંનંદકી, શુખી રમન પાવે જો, ૨, મન મુંડપા વીન મુંડ અની ઘોટ મુડાવે, ઝટા

ભુકુ શીર ધારકે; ડાકી કાન કુંડાવે, જો ૩; ઊંચે આકુ મોકો ઝુમે, ગન તાપ નમાવે, મોહાનંદ શામજીને વીના ગોકુળની નહીં આવે, જો૦ ૪;

પદ ૧૨ મું

આજ સાંગી મેરે પ્યારા, ગીજ મંદીરે આવે અનંતે આનંદ કીયે. ભરી ઝુલો કુંડ ભગાવે; આ૦ ૧; શાંઉજ સમાજ ગોરીકી; કુસુમ. નવરાવે, ચાળી ભરી ગુણ સુખડી નીજ હાથ જમાવે. આ૦ ૨; શ્રી રે ભી અનુભવ રસભરી મોકો પખરાવે; મોહાનંદ નીજ દાસી. અન જ ઠાન પાવે

પદ ૧૩ મું

જુઠી જગમાંહ્ય નરે કુડી કાયા; જેમ વાદળની છાયા મા હરે, આકળી; તોને નજરે ન મીલે ગાગન ભમ; શાળગુરૂ એની વીખ ક્યાર અભ્યાસી; જુ૦ ૧; કુળ પીગળ વીખવેલ અહંકુન, પત્ર રહીને ત્રીભુવનમે છાઇરી; તાસ પત્ર ચુણ ખાત મીરગલા, મુખ નીન અમરીજ રૂપાંહુઇ આઇરી, જુ૦ ૨, પુરષ એક નારી નીપજાઇ, તેતો નપુંસક ઘરમે સમાઇરી, પુત્ર જુગળ જાયે નીન બાળા, તે જગ માંહી અનેક રૂપ ધારયા, જુ૦ ૩, કારણ વીણ કારજ કોણ થાશે ભાઇમુખ કહી નથી ભાઇરી, મોહાનંદ એમ અડબડ કહાવી, ગતી મતી કેણ નીરખે જન પાઇરી જુ૦ ૪,

### પદ ૧૪ મું.

—દેખ ભાવ જીન જીકે, જુગ ચરણ કમળનીકે, દે૦
આંકણી જીમ ઉદયાચળ ઉદય ભયો રવી, તીન ખમાનનકે,
દે૦ ૧, નીલાંબર બરામ સોભ ચરનમી, હીરટ રતન ઝુકે,
દે૦ ૨, શુરભી શુમન વર પકાકરદ મકર, અરચીત દેવન
દે૦ ૩, નીરખ ચરન મન હરખ ભયો અતી, વામાનંદન
જીકે, દે૦ ૪, ચીદાનંદ અબ સકળ મનોરથ, સફળ ભયા
મનકે, દે૦ ૫,

### પદ ૧૫ મું.

—આખીયાં સફળ ભઈ અલી નીરખત નેમીજીણંદ,
આંકણી, પદમાસન આસન પ્રભુ શોભત, મોહન સુર નર
વૃંદ, ઘુંઘર વાળા અલખ અનોપમ, મુખ માનુ પુનમચંદ
આ૦ ૧ નયન કમળ દળશુક મુખ નાસા, અધરબીંબ સુખ
કંદ, કુંદ કળી દંતા પંતીર, ઘના દલ શોભા અમંદ આં,
૨, કંબુ ગ્રીવ ભુજ કમળ નાળકર, રકતો ત્પલ અનુચંદ,
હૃદય વીશાળ થાળ કટી કેસરી, નાભી સરોવર બદ આ૦
૩, કદલી બંબ જુગ જગ ચરણ જશ, નીશ દીન શીશુ
ચાંન બંદ, ચીદાનંદ આનંદ મુરતી, એ શીવાદેવીનંદ, આ,૪

### પદ ૧૬ મું.

—વીરથા જનમ ગમાયો મુરખ વીરથા જન્મ ગમાયો

આંકણી, ઈંચક દુખ રેહ વરૂપ હોય મીનન. ।। જુ
શુ નરકચો પંચ મીથ્યાત ધારનુ અનનુ શાશ્વ ભીત નચીયાયો
વી॰ ૧, કનક કામની અરૂચેની, નેહ નીરંતર લાયો, તાકું
થી તુ રીરત ઘોરાનચો, કનક બીજ માનુ પાયો, વી॰ ૨,
જનમ જરામરણ દીક દુખમે, કાળ અનંત ગમાયો અરહટ
ઘટીકા જીમ કહુયાકો, અંત હજુ નહી આયો, વી, ૩,
લખ ચોરાશી પહેરા ચોળના, નવ નવરૂપ બનાયો, વીણ
શમકીત સુધારસ પાખા, ગીણતી કોઉન ગીણાયો, વી॰ ૪,
એતી પર નહી માનત મુરખ, એહ ચીરજ ચીત આયો
ચીદાનંદ તે ધન જગતમે, જીન પ્રભુશુ મન લાયો, વી, ૫,

પદ ૧૭ મું.

--જગ સ્વપનેકી માયારે નર, જ॰ આંકણી, સ્વપને રાજપાય કોઉ રંક જયું, કરત કાજ મન ભાયારે, ઉઘડત નયન હાથ લખપર, મન હુ મન પછતાયારે, જ॰ ૧, ચપલા ચમત કાર જીમ ચંચળ, નર ભવ સુખ ગતયા અંજલી જળ સમ જગપતી જીનવર, આયુ અથીર દરસાયારે જ॰ ૨, જોબન સંધ્યા રાગ રૂપ ફુન મળ મલીન અતી કાયારે વીણસ તા જશુ વીલંબ ન રંચક, જીમ તરૂ વરકી છાયારે, જ॰ ૩, સરતા વેગ સમાન જયું સંપત, સ્વારથી સુતમીત જાયા, આંમીષ લુબ્ધ મીન જીમ તીન સંગે, મોહ જાળ બંધાયારે, જ॰ ૪, એ સંસાર અસાર સાર પણ યામે

ઈવના પાયા, ચીદાનંદ પ્રભુ સમસ્યુ સતી, પરીક્ષ્યુ નેહ
સવાયારે જ૦ ૪,

પદ ૧૮ મું.

——માન કહા અબસે રાખ મધુકર માન કહા અબસે
ર્યારે, આકણી, નાભીનંદજી કે ચરણ સરોજમે, કીને અચળ
બસેરારે, પરીમળ તાસ ગ્રહત તન સહેજે, મિટત પાપ
રહુરૂ તીરારે, મા૦ ૧, ઉદીત નીરંતર જ્ઞાન ભાણ જહાં
તીહાં ન મીથ્યાત અંધેરારે, સંપુટ હોત નહીતો તાંહિ કાહા
રાજ કહાં રહેરારે, મ૦ ૨, નહીતર પરતચ્ચો હોયગે, આખર
વીન ભયો ભેવરારે, ચીદાનંદ પ્રભુ પદકજ સેવત, બહોરન
હોય ભવ ફેરારે, મ૦ ૩,

પદ ૧૯ મું.

રાગ ધન્યાશ્રી—સુણજ્યો બ્રમ મત ભુલાવે અંગ્યાન
આંખ ચંપાળ સકળ તજય સુરખ, કરે અનુભવ રસ પાન
સુ૦ ૧. આઈ કાળ અડે કોઈક દિન, હરિ ગજ જેમ અ-
ગ્યાન, હોયગો તન ધનથી તું ન્યારો, જેમ પાકયો તરૂ
પાન, સુ૦ ૨, માત તાત તરૂણી સુત સેતી, ગરજ ન સ
રત નીદાન. ચીદાનંદ એ વચન હમારા, ધર રાખો પ્યા
રે કાન. સુ૦ ૩

પદ ૨૦ મું.

આગમીજ રૂપ તમાસા જો અબધુ અગમીજ રૂપ તે ભારા, પ્રાડિકે પંગકુ કુંજર બાંધ્યા, જળમેં મકર રહે પ્યાસા, અ૦ ૧, કરત ઉણ્યા હ્રદ પાન કૂઆપર, તજત અંગ ત રસ પ્યાસા, એોંગામગુરી તજ ભરત આંતમે, ડાંસ રોકંગ ગી આરૂપા, અ૦ ૨, બીન બાહર બર્ણ્યા અને બરસાત બીન હિમ બહુત બનાયા, વરસ્યા મગન હુએ દેખ્યા જગ મેં, કારા રેહન બતાસા, અ૦ ૩, ઘેર અનાદી પાણી ઉપ જી, દેખત અગન બમાસા, ચીદાનંદ ઓડી બીન ઉતમ, ગુપત થાડા પાતા, અ૦ ૪,

પદ ૨૧ મુ

કરને ગુરૂગમ તાન બીચારો, ક૦ આંકણી, નામ અધ્યાતમ ઠવણ દ્રવ્યથી, ભાવ અધ્યાતમ ન્યારો, ક૦ ૧ એક બુંદ જળથી એક પ્રગટ્યા, સુત સાયર વિસ્તાર, ધર જીતાને ઉલટ દ્રીંકુ, એક બુંદમે ડારા, ક૦ ૨, બીજ રૂ ચીપર મમતા પરહર, લઇ આગમ અનુસારો, પર પખ થી લખ એણીવિધ આપ્યા, અહી કંચુકી જીમ ન્યાર, ક૦ ૩, તાસ પરમ બ્રમ નાસકુ વાસકુ, મિથ્યા જગત પસારા, ચીદાનંદ ચિત હોત અચાગ ઇમ, જીમ નભ ધ્રુવ તારો, ક૦ ૪,

પદ ૨૨ મું.

અબ હમ ઐસી મનમેં જાણી, અ૦ આંકણી. પર

આરથ પણ સમજ્યા વિના નર, વેદ પુરાન કહંણે, અ૦ ૧
અંતર લક્ષ વિગત ઉપરથી કરત કરેલ બહુ પ્રાણી, કોઈક
જતન કર તું પસહુલ નાંણી, ગણતાં નિશ દિન પાણી અ૦
અ૦ ૨, લવણ પુતળી થાહ લેવા, સાયર માંહી સમાણી
તામે મીલી તદ રૂપ ભઈ તે પલટ કહે કોણ વાંણી, અ૦
૩, ખટ મત મીલ માતંગ અંગ લખ, જુગતી બોહત
પખાણી, ચીદાનંદ સરવાંગ વીલોકી તત્વા રથ લો તાંણી,
અ૦ ૪,

પદ ૨૩ મું

—રાગ ટોડી, શોહું શોહું શોહું શોહું શોહું,
શોહું રટના લગી રી, ઇંગલ પીંગલ સુખમના સાધકે
અરૂણ પતિથી પ્રેમ પગીરી, બંકનાળ ખટ ચક્ર ભેદીકે,
દશમે દ્વાર શુભ જ્યોતી જગીરી, સો૦ ૧, ખુલત કપાટ
ઘાટ નીજ પાયો, જનમ જરા ભય ભીત ભગીરી, કાચ શકલ
દે ચીંતા મણીલે, કુમતા કુટીલ કુ ચાલ ઠગીરી, સો૦ ૨,
વ્યાપ રહેલ સ્વરૂપ લખ્યો જબ, ઉપજ ન અંતર ગળ હત
ભગીરી, ચીદાનંદ આનંદ મુરતી, નીરખ પ્રેમ ભર બુધ
થગીરી, સો૦ ૩,

પદ ૨૪ મું

—અબ લાગી અબ લાગી અબ લાગી અબ લાગી, અબ લ

ગીઅપ્રીત સહીરી, અંતર ગતકી બાતઅલી શુન, સુખકી [illegible] નજરત કરી, અંદ અંધેરેકી આપગા [illegible] સમે, [illegible] કહુ [illegible] જનત બહીરી અ૦ ૧, બાપુઘરે બુદ્ધ સંગુદ [illegible] બન ભાવકી દેવ [illegible] [illegible] કહીરી, તીરછ ૦પથા ૦ચાપત નહી આલી, પ્રેમ ઘરી ઉર અક રહીરી, ચીદાનંદ ચુક પ્રેમ આતુર, ઐશો અવસર સાર લહીરી, અ૦ ૩,

પદ ૨૫ મુ.

—પ્રીતમ પ્રીતમ પ્રીતમ પ્રીતમ પ્રીતમ પ્રીતમ કરત ગેહારી, ઐશી નીઠોર ભયે તુમ કેશે, અબ હું ન લીની ખબર હમારી, કવણ બાત તુમહ રીઝત મોય, લખીન પરતગત રંગ તીહારી, પ્રી૦ ૧, મગન ભ‍ંર નીતય ગોઠ શુના સંગ, વીચરત ઉત્તર છદ તીહારી, પણ ઇન પાંતન મે શુંશુ ભાઝમ, શોભા નહી જગમાંહી તીહારી; પ્રી૦ ૨, જોઓ બાત તાતમ શુણુહે, ગોહુરાપકા કહીકે ખુવારી, મમ પીહર પરખાકે આગળ; કુમતા કહાંતે રંક ભારપારી, પ્રી૦ ૩, કોટી જતન કરી ધાવત નીશ દીન, ઉજળીન ઉઘત કંચણ હાળી, તીમ એ સાખો શીખામણ મનમાં, ધારત નહી નેક અનારી, પ્રી૦ ૪, કહેત વીવેક સુમત શુણ ભ્રમ વીમ, આતુર હોય ન ગોહ પોષારી, ચીદાનંદ નીજ ઘર આવેગે, હોય દીનમે ઉભર શારી, પ્રી૦ ૫.

## પદ ૨૬ મું

રાગ ટોડી—નીર પક્ષ હીરલા કોઈરે અપનું નીરપક્ષ હીરલા કોઈ, દેખ્યા જગ સહુ જોઈરે અપનું નીરપક્ષ હીરલા કોઈ, આંકણી, ૧, રાવ રંકમે ભેદન જાણે, કનક ઉપલ સમ લેખે, નારી નાગણીકાનો પરીચય, તો શીવ મંદીર દેખે, ની, ૨, નીંદા સ્તુતી શ્રવણ સુણીને હરખ શોક નવી આણે, તેજ ગમે જોગીશ્વર પુરા, નીત્ય ચડતે ગુણ ઠાણે, ની૦ ૩, ચંદ્રસમાન સોમતા જાકી સાયર જેમ ગંભીરા, અપ્રમતભારંડ પરે નીતે, સુરગીરી સમસુચી ધીરા ની૦ ૪, પંકજ નામ ધરાય પંકજ રહું, રહત કમળ જયું ન્યારા, ચીદાનંદ ઐસા જન ઉતમ, તે સાહીબકા પ્યારા ની૦ ૫,

## પદ ૨૭ મું

——લઘુતા મેરે મનમાંની લહી ગુરૂ ગમ ગ્નાન નીશાની આંકણી, મદ અષ્ટજીનોને ધારે, દુરગત તે ગયે બીચારે, દેખો જગતમે પ્રાંની, દુખ લહત અધીક અભીમાની, લ૦ ૧, શશી સુરજ બડે કહાવે, તે રાહુકે વસ આવે તારા ગણ લઘુતા ધારી, સુર ભાનુ ભીતની વારી, લ૦ ૨, છોટી અતી જોયણ ગંધી લહે ખટ રસ સ્વાદ સુગંધી કરતી, મોટાઈ ધારે, તેઓરનીજ શીર ડારે, લ૦ ૩, જબ બાળ ચંદ્ર હોય આવે તબ સહુ જગ દેખણ ધાવે, પુનમ

ઉંચુ પદ કહાવે તથ ત્રીજુ કુળા હોય જાવે, જી૦ ૪, સુરૂપાઇ મનમાં વેદ, ઉપજાવે પણ નાશીકા છેદ; અંગમંડી અધુ કહાવે, તેકારણ અરાગ પુજાવે, જી૦ ૫, શીશુરાજ ખામણે જાવે, રાણી હીન મીન ગોદ ખીલાવે, હોય ખડા જાણુ નહી પાવે, જાવે, તો શીગ કહાવે; જી૦ ૬, અંતર મ[illegible] ભાવ વધારે, તથ ત્રીભુવન નાથ કહાવે, એમ મોહનક જી ભાવે, રૂઠુંણી વીરલા કોઇ પાવે, જી૦ ૭,

પદ ૨૮ મું

—કપણી કહે સાચ કોઇ, રૂઠુંણી અતી દુરલભ હોઇ, આકણી, સુક રામકા નામ વખાણિ; નહી પરમારથ રસ જાણિ, પાણી ભણી વેદ સુણાવે, પણ અકલ કળા નહી પાવે; ક૦ ૧, ખટ ચીધ પ્રકારે રસોઇ, મુખ ગીનતાં ચીપત નહોઇ, શીરૂ નામ નહી તપ્ત થાવે; રસ સ્વાદતરૂપ અતીપાવે; ક૦ ૨, પંઢી જન કડખા ગાવે સુણી શુરા શીશ કટાવે, જખરૂક મુકના જાણે; સહુ આગળ મારગ નાશે ક૦ ૩, કહેણી જેવી જગત મજુરી; રહેણી હેમાંદી હજુરી કહેણી સાકર સમ મીઠી; રહેણી અતી લાગે અનીઠી, ક૦ ૪, જબ રહેણી કાયર પાવે કપણી તબ સબે આવે, અબ મોહનાં [illegible], રહેણી મીલીજા રહ્યા સોઇ; ક૦ ૫,

પદ ૨૯ મું.

[illegible] આધાર ભારી જાણું, ના આકણી

ઔન ધન નેહ નહી રહેગો તાકુ છીનમે ભયો ઉદાશી, જ૦ ૧, હું અવીનાશી ભાવ જગતકે, નીહચે સકળ વીનાશી, એહ વીચાર ધારયા ગુરૂ ગમ: અનુભવ મારગ પાશી જ૦ ૨, મેમેરા એ મોહ જ નીત્ય જસ, એશી બુધ પ્રકાશી, તે નીરંક પદ મોહ શીશહે નીરૂપ એ શીવ પુર જાશી જા૦ ૩, શુમતા ભઈ સુખી એમ સુખકે, કુમતા ભઈ ઉદાશી ચીદાનંદ આનંદ લહ્યો એમ તોડ કરમકી પાશી જ૦ ૪;

પદ ૩૦ મુ.

—અનુભવ આનંદ પ્યારે; અબમોયે, અનુભવ આનંદ પ્યારે, આકણી, એહ વીચાર ધારતુ જકાથી, કહ ઉત્પત્ત જન્મ ન્યારો, અ૦ ૧, પંખ હેતુ રાખા દીક પરખતી અપ સહુ પર પખ જાણી, ચીદાનંદ પ્રભુ કર કીરપા અબ ભવ સાયરથી તારો, અ૦ ૨,

પદ ૩૧ મુ.

—ઓઘટ વીણ મતવારન લાગે, યાકે સંગ કહા અબ ગુરપ, છીન છીન અધીકો પાગે, ઓ૦ ૧, કમા ધડા કાચકી શીશી લાગત કાણકા ભાગે, સડણ પડણ વીધ્વંસ ધરમ જસ, તસથી નીપુણ નીરાગે, ઓ૦ ૨, જ્યાંથી વ્યાધ વ્યથા દુખ એણ ભવ, નરકા દીક દુખ આગે, ઉણ દુખ સંગત સંગ વીણ પાવીબી મારગ હુ મઈ ત્યાગો ઓ૦ ૩, મદ છક છાક ગહલ તજ વીરલા, ગુરૂ કીરપા કોઉ જાગે

તન મન નેહ નીવાર ચીદાનંદ, અરીઆ તાકે લાગે, આ૦ ૪

### પદ ૩૨ મું.

અવધૂ પીવો અનુભવ રસ પ્યાલા, કહેત પ્રેમ મતવાલા, અ૦ આંકણી. અંતર સપ્તધાત રસ ભેદી, પરમ પ્રેમ ઉપજાવે, પુરવ ભાવ અવસ્થા પલટી, અજબ રૂપ દરશાવે, અ૦ ૧ નખ શીખ રહેત ખુમારી જાકે, સજળ સઘન ઘન જેસી, જીણે એ પ્યાલા પિયા તિણકું, ઓર કેફ રતી કેસી, અ૦ ૨, અંગત હોય કળાકળ જાકુ, શોગ સોગ નવિ વ્યાપે, રહેત સદા ઘર ગાનંદ સામે, બંધન મમતા કાપે, અ૦ ૩, સંત સંતોષ સીપામાં ધારે, જત મન કાજ સુધારે, દીન ભાવ રૂઢ નહી આણે, અપના બીરૂદ સંભારે, અ૦ ૪, ભાવ દયા રણ થંભ રોપકે, અનહદ તુર બજાવે, ચીદાનંદ અતુળી બળ રાજા, જીત અરી ઘર આવે, અ૦ ૫

### પદ ૩૩ મું.

આરણ સાચો કોઉ ન બતાવે, જાકુ જાય પૂછીએ તેવો, અરપણ અપની ગાવે, મા૦ આંકણી, મતવારા મત વાદ ધરત હૈ, થાપત નીજ મત નીકા, સ્યાદ વાદ અનુભવ વિણ તાકા, કથન લગત મોહે ફીકા, મા૦ ૧ મત વેદાંત બ્રહ્મ પદ ધ્યાવત, નીરૂપણ પખ ઉચારી, મીમાં શીક

ના ધર્મ વદે તે, ઉદય ભાવ અનુસારી, મા૦ ૨, કહેન ભા ખ તેપ્રસ્વરૂપ મમ, ક્ષણ રૂપ દરશાવે, નૈયા યકનય વાદ ગ્રહી તે, કરતા જોર કરાવે, મા૦ ૩ ચાર બાક ની જ અનુ કલ્પના, શૂન્ય વાદ કોઈ ઠાણે, તીનમેં ભયે અનેક ભેદ તે અપણી અપણી તાણે, મા૦ ૪, નય સરવંગ સાધના જેમે, તે સરવંગ કહાવે, ચીદાનંદ એસા જ્ઞ; ગારણ એ જ્ઞ હેય સો પાવે મા૦ ૫

પદ ૩૪ મું.

જોસ નયન અબ જોવો અપણુ જોસ નયન અબ જોવો દ્રિગ મુદ્રિતા શોવો, અ૦ આંકણી, મોહ નીંદ સોવત તું ખોયા, સરવસ માલ અપણા, પાંચ ચોર અજહુ તોય લુટે, તાસ મરમ નહીં જાણ્યા, અ૦ ૧ મીલી ચાર ચંડાલ ચોકડી, મનમાં નામ ધરાયા, પાઈ ફેફ ૪ પાલા તોઉ કુ, સકળ મલક ઠગ ખાયા, અ૦ ૨, શત્રુ રાય મહા બળ જોધા, નીજ નીજ શેન સજાઇ, ગુણ ઠાણેમે બાંધ, મોરચે, ઘેરચો તુમ પૂર આઇ, તું પરમાદી હોય પીયારે, પરવરતા દુખ પાવે, ગયા રાજ પુરે સ્વારથ સીતી ફીર પાછા ઘર આવે, અ૦ ૩, સાંભળ વચન વિવેક મીતકા, છીનમેં નીજ દલ જોડા, ચીદાનંદ એસી રમત રમતાં બ્રહ્મ બંકા ગઢ તોડ્યા, અ૦ ૪

પદ ૩૬ મુ

રાગ આશાવરી—વસ્તુ ગતવ સ્તુકો લક્ષણ, ગુરૂ ગમ બીન નહી પાવેરે, ગુરૂ ગમ બીન નહી પાવે કોઈ ભટક ભટક પસતાવેરે, વસ્તુગતે વસ્તુનો લક્ષણ, ગુરૂ ગમ બીન નહી પાવેરે, આંકણી, ૧, ભવન આરીસે શ્વાન કુકડા, નીજ પ્રતી બીબની હારેરે, ઈતર રૂપ મનમાંહી બીચારી, આપ્પ આપ ઝીસતાહીરેરે, વ૦ ૧, નિમલ ફટીક શીલા અંતર ગત કરટી કપીઅર લખ પર ઝાહીરે, દરશનાવુ રાપ આપીકુ દુખ પાવે, ઘુ ધરત દીલમાંહીરે, વ૦ ૨, શશલો નાથ શીહકુ પકડે, કુવે દીયા દીખાઈરે, નીરખ ઝુઠી તે નણ કુશશે પડયો ઝંપ તહાં ખાઈરે, વ૦ ૩, નીજ છાયા વૈતાલ ભરમ ધર, ડરત બાલ ચીત માંહીરે, જીન્ડુ સરપ કરી કોઈ માનત, જેસા સમજત નાહીરે, વ૦ ૪, નલની બમ મરકટ મુઠી જીમ, ભરમ વરપ આપી દુખ પાવેરે, ચીદાનંદ ચેતન ગુરૂ ગમ બીના, મગ તરષ્ણામાંહી ધાવે, વ૦ ૫,

પદ ૩૭ મુ

સાધુ ભાઈ દેખ તેરે અચરીજ મન આવે, અચરીજ મન આવે અતીસ્થુમ પીન મન આવે, એક રૂપ ધારે બહુ રૂપ હીન, મોહે રાપ રંક ભુપ, આપતો અરૂપ સહુ જગમાં કહાવે; અ૦ ૨; કરતા અકરતા ફુહરતા ફુભરતાજ્યુ; એસા હો જોડાણ તોહે, નામ લઈ બતા

વે. અ૦ ૨. એ કહું મે આકે, અને કો અનેક ફુમે એક અનેક કહું કહુયો નહી જાવે, અ૦ ૩, ઉપજન ઉપજ ઉ મુઆ ન મીરત કછુ, પાટરેસ લીખ કરે, રંચહુ ન આવે અ૦ ૪, પર પરણતા સંગ, કરત અનોપમ રગ, ચીદા નંદ પાવે; નટ બાજીગી દેખાવે. અ૦ ૫,

પદ ૩૮ મું

—જાગોરે બટાઉ અબ ભઇ ભોર વેળા જા૦ આકાશી આયા રવીકા પ્રકાસ, કુમુદ ભયો વીકાસ, ગયા નાશ પ્યારે, મીટયા રેનકા અંધેરા, સુતા કેમ આવે બાટ ચાલ વીછુ રેવાટ, કોઈ નહી મીતમ પરદેશમે જયુ તેરા, જા૦ ૨, અવસર વીતી જાય, પુછુ પસતાવો થાય. ચીદાનંદ નીરખી એમાન કહું મેરા જા૦ ૪,

પદ ૩૯ મું

—અજાણુ જરૂર જકુ તાકુ કેસા સોવણુ, અ૦ કરચી ભપક જબ પ્રાત કાળ, ભાત બવરાવે બાળ જગન કરત સકળ મુખ ધોવણુ, અ૦ ૧. સુર ભિકે ખંધ છુટે, ઘુઘટ ભયે અપુઠે, ગવાલ બાળ મીલકે વીલોવત વલોવણુ, અ૦ ૨, તજ પરમાદ જાગ, તુ ભી તેરે કાજ લાગ, ચીદાનંદ સાધુ પાય વીરથા ન ખોવણુ અ૦ ૩,

પદ ૪૦ મું

રાગ ભૈરવ--જાગ્ય અંતરીક્ષ જીન મુખના સ્વરૂપશ્રી જા૦ આકણી, જેને રૂપ રેખ નાહી. રંગ પર પર છાહી ધારે નહી ભમતા શુભ ગુણ અવકૃ પઠી. જા૦ ૧, જેણીકે અનંત જોત, કાચ્ચુન મદ ટોત, ચાર જ્ઞાન તાકુઈ શોત ઉપમા અનુપમી, જા૦ ૨, ઉલટ પુલટ ધરૂપ, શતામે પરિણામ સાંત, શોભા નાહી કહી જાત, મોહાનંદ સુખધી, જા૦ ૩,

## પદ ૪૧ મુ

રાગ પ્રભાતી--એશા જ્ઞાન વીચારે પ્રીતમ. ગુરૂ મુખ સાંભલી ધારીકે, આંકણી; સ્વામીની શોભા કરે નારી તેતો બાળ કુમારીરે, જે સ્વામીને તાન લેકુનો, કહેતો જગતકીત હારીરે, એ૦ ૧, આઠ વિકુરી જાઈ બાળા, સુગુ આરણી, જોવાઈરે, પરણાવી પુરણ સંહારી, એક બોજ નવી આવેરે, એ૦ ૨, આઠ કન્યાકા સુત વળી જનમે, દ્વાદ સાતે વળી શોધરે, જગમાહી એ જનમે કહાવ્યા, કરતા નવી તરા કોઈરે, એ૦ ૩, માત તાત શુત એક હોય જનમે. છોકે બાકે કહાવેરે, ભુલ તાળુંકા સકુ જગ જાણે, રાખ્યા ભેદ ન પાવેરે, એ૦ ૪, જો ધનકે કુલ કેરી શાખા, જાણીને બોજ ગમાવેરે, એક જાય જગમે તાપીણ, તે રાંકુધી બાકે કહાવેરે. એ૦ ૫, અપના નર નારી નપુંસક, સહુ પ્રીયેથી માતારે, પાટ મત બાળ કુમારી ભાખત, એ અરજુ ચીતથી ધ્યાતારે, એ૦ ૬, ઊલટ ચાકો નર સહુ કારણમે,

આવાન ઠંમન આલેરે, શ્રીદાનંદએ નારીરૂપુ રમણ સુની અનાથા નહી ટાલીરે, એ૦ ૭,

## પદ ૪૨ મુ

રાગ પ્રભાતી—વીષય વાસના ત્યાગો ચેતન સાચો આરંભ લાગોરે, એ આંકણી, તપ જપ સંજમ દાના દીક સહુ, ગીણતી એક ન આવેરે, ઇંદ્રિ શુખમે જયા લગો મન, વન તુરંગ જીમ ધારેરે, વી૦ ૧, એક એકકે કારણે ચેતન; આઠુન આહુત દુખ પાયેરે, તેતો પ્રગટ પણે જગદીશ્વર, એગુણ વીષ ભાવ બતાયેરે, વી૦ ૨, મન મધ વરૂપ માતંગ જગતમે, પરવસતા દુખ પાવેરે, રસના લુબધ હોયને મુરખ, જલ પરચો પરતાવેરે, વી૦ ૩, ધ્રાંણસુ બાસ કાજ શુન ભમરા, સંપુટમા બંધાવેરે, તીશ રોજ સંપુટ સપુટ કુન, કરણીક દુખ જાવેરે; વી૦ ૪; રૂપ મનોહર દેખ પતંગા પડત દીપમે જાયરે; દેખ્યા પાકુ દુખ કરણમેં; જપન બચેહુ સખાઇરે; વી૦ ૫; શ્રોત ઇંદ્રિ આસકત મીર ભલા છીનમે શીશ કટાવેરે; એક એક આસકત જીવ એમ નાનાવિધ દુખ પાવેરે; વી૦ ૬; પંચ પ્રબળ નીત વરતે જાકુ; તાકુ કહાંજયુ કહીયે; શ્રીદાનંદએ વચન શુણીને નીજ સ્વભાવ માંહી રહીએરે; વી૦ ૭;

## પદ ૪૩ મું.

રાગ ભૈરવ—ઉઠી પ્રભાતે નામ જીનજીકો ગાઇયેં,
એ ટેક. અંતર જીણંદ દેવ ધીર ચીત ધ્યાઇએ, પરમ
સુખ પાઇએરે, ઉ, આણીનીકા ભાવ જળ, વીમળ મન
ભાજ એસો જ્ઞાન સરેથી શુચળ ભરાઇએ ઉ૦ ૧, કેશર
સુમત ઘોરી ભવ ભાવના ઠઓરી, કર મત મોરી અંગ,
આંગીયા રચાઇએ, ઉ૦ ૨, અભય અખંડ ઠપારી શીષ
વીવેક ધારી, શક્તિ સ્વભાવમે શુમત નીપજાઇએ, ઉ૦
૩, ધ્યાન ધુપ જ્ઞાન દીપ, કરી આરદ કંન ઉપ, દુરીખ
સ્વરૂપ તપ, નીવેદ ચડાઇએ, ઉ૦ ૪, લીજીએ અમલ
ફળ, ધ્યાઇએ સુરસ ફુલ, અતુલ અખંડ ધાર, સ્વઈનીક
ભપાઇએ, ઉ૦ ૫, અનુભવ ભોર ભરા, ભીરપાભત ફુર
ભયા, કર જીન શીવ એમ ગુણ કુનગાઇએ. ઉ૦ ૬, એણી
વીધ ભાવ શીવ, ભાણીએસુ નીત મેવ, ચીદાનંદ પ્યારે
એમ, શીવપુર પાઇએ, ઉ૦ ૭,

## પદ ૪૬ મું

રાગ કાફી—એસો અનુભવ જ્ઞાનરે, ઘટમેં પ્રગટ ભયો
નહી, એ૦ આંકણી, તાસો મન સ્થીર હોત નહી, છીન,
છીન પીવરકો પાન, વેદ ભણ્યો પણ ભેદ વીનાસબ
પાથા પોથા જાણરે; એ, ૧; રસ ભાજન મેંરહેત દ-
રવીત; નહી તસ રસ પીછાન; તીમ સુક પાઠી પંડીત રૂપ

જ્ઞ; પ્રવચન અંજન અસાનરે; પ; ૨; સારસહુધા વીનનારે
કેરો પુનઃ પાઠ પરદેશટાંત પ્રમાન; ચીદાનંદ આપકા તમ
સે સંધી; ભજ પરમ એકતાનરે; પ, ૩,

પદ ૪૪ મું

અકથ કથા કોણ જાણે હો તેરી, મધુર સનેહી; આળ—
પથા છે નયપક્ષ ગ્રહીને; જુઠા ઝગડા ઠાણે, નીર પક્ષ લખ અપ
ક્ષાદ સુધારો; તે તો તત્ત્વ કનાણે હો; અ; ૧; છીનમે
રૂપ ૨મન ના ના વીધ; આપ અરૂપ ન પાએ; છીન મુર
ખ સાંની દુઆવે છીનમે, વ્યાપ સકલ છાન જાણે હો; અ;
૨; ચોર સાધ કષ્ઠ કહેયો ન પરતુ હે; લખ ના ના ગુણ ઠા—
ણે ન સાહેબ તેસા ચીદાનંદ; ચીત સુખા એમ આણે હો.
અ; ૩;

પદ ૪૫ મું.

અલખ લખ્યા કીમ જાવે હો; એસી કોઉ જુગતી
બતાવે; અ; આસન કરી તન મન વસના તીત ધ્યાન ધરે; અજપા
જાપ જપાવે; હોય અડોલ લોક તજ ત્યાગી; સાન સરોવર
ન્હાવે હો; શુદ્ધ સ્વરૂપમે શક્તી સંભારત, મમતા દૂર વહાવે, ક—
નક ઉત્પલ મલ ખીન તાકાને, જોગાનલ ઉપજાવે હો;
એક સંગ સમ એકી રાખી, ચીદાનંદ એમ ગાવે, અજ—
ભરૂપ હોય અલખ સમાવે, અલખ ભેદ એમ પાવે, અ; ૧,

पद ४९ मुं

अनुभववीत मीलाडा काडु स्याम सुहर वरबेरारे, आंकडी, शीयल सङ्गम पीयाराम रमुगी, सुण मांनु गीम्मे जेरारे; लाल गुलाल प्रेम पीचकारी, रङ्गी सारवा रंगारे लारे अ० १ पंच मीथ्यात नीवार धरूगीमें, संवर वेश भरेरा रे, आनंदघन अवरी हेरी खेलत, बाहोर न होय भव फेरारे अ० ३,

पद ५० मुं

अवरी मुख होरी गावेगी, शहेज स्याम घर आवे सखी, मुख होरी गावेगी, टेक भेद मानकी कुंज गलनमें रुम रमावेगी शे० १ शुध अखा न सुरंग कुसके, मन पछावेगी, से० २, वाम अंदन शुभ भाव अरगजा, अंग लगावेगी, अरे पीया अंग लगावेगी, से० ३, अनुभव प्रेम पीयाले प्याली, भरभर पावेगी, ठ तकु भरभर आवेगी, से० ४, आनंद समता रस मेवा, ठीलमील आवेगी, सेहेज स्याम घर आवे सखी, से० ५

पद ५१ मुं

जगमेन तेरा कोई नरदेख तु नीच्ये जोई जगत स्वारथ मात अरूताती, सुखु स्वारथके ठीतकरी, भीन

સ્વારથ રાચે સોઇ જ૦ ૧, ગુરૂ શરણ મહા ગઇ આતા પી
મુખ સંગ સુરખ હોતા, જીન હોવસી સુખ મુખ સોઇ, જ૦,
ઘટ તાન ળ્જા નથી જાકુ, પરમીજ અંતર સુન તાકુ, આ
પરે પાતાવા હોય, જ૦ ૩, ભરિ અનુપમ નર ભવ હારે
જીન સુખ સ્વરૂપ નીહારે, અંતર ગમના મળ ધોઇ જ,
૪, પ્રભુ ચીદાનંદકી વાણી ધારતુ નીચે ભવ પ્રાણી, જીમ
સ્ફૂળ હોત ભવ ખોય જ૦ ૫,

પદ ૪૯ મું.

રાગ જંગ કાફી–જુઠી જગતકી માયા, જીનુ જાણી
ભેદ તીન પાયા, જુ૦ આંકણી, તન ધન જોબન સુખ જેતા
જાણી અથીર સુખ તેતા; નર જીમ વાદળકી છાયા; જુ૦
૧, જીમ અનીત્ય ભાવ ચીત આયા, લખ અલીત દ્રપણ
ઝાંકાયા, ખુજે કર કહું રાય, જુ૦ ૨, એમ ચીદાનંદ મન
આંણી, કહે કરીએ રમતા નાંહી, સતગુરૂ એ ભેદ લખાયા
જુ૦ ૩,

પદ ૫૦ મું.

રાગ શોરઠ—આતમ ધ્યાન સમાન જગતમેં, સાધન
નથી કોઉ આન, આંકણી રૂપાતીત ધ્યાનકે કારણ રૂપ સ
ક્ષાંહિ જાણ, તાહુંમે પીંડ રૂથ ધ્યાન, મુખ્ય બતાયુ પર

ધાન, આ૦ ૧ ને પીડ રૂપાન પ્રાણ કરીઆ, તાકે ગ્રામ વિસપાન; રેચ કપુરક કુંભક સાતીક; કરે સુખ મન ઘર આન, આ૦ ૨, પ્રાંન સમાન ઉદાન આ૦પાં નહૂં, સમઝહુ અપાન; સહેજ સ્વભાવ સુરંગ રાભામે; અનુભવ અનહંદ તાન, આ૦ ૩ કરે આશન ધર સુખી સમુદ્રા, અડી ગુરૂગમ એરાંન; અજપાજપ સોહં સમરના, કરે અનુ- ભવ રસ પાન, આ, ૪, આતમ ધપાન ભરત અકિલજુગો ભવન અરીશા તાંન ચીદાનંદ સુખ મપાન જગ જનુ પાવક પદ નીરવાણ, આ, ૫,

પદ ૫૧ મુ.

રાગ સોરઠી ગીનાગી—પ્રભુજી મેરા મનડો હટકો ન માને, બાહુત ભાંત સમજાયો પાકુ, ચોડે હું અધુ છ. ને, પણ એસાચી શીખામણી રંચક; ધારત નહીં ગીજલાને, પ્ર, ૧, છીનમેં રૂસ્ટ તુસ્ટ હોય છીનમેં, રાવ રંક છીનમાં- હી, મં ચલ જેમ પતાકા અચંચલ, જેમ પતાકા અચલ તેહ વીગતી અંણિ માહી પ્ર, ૨, પંકુરંભ જેમ સુલટી ઘડી ઉલટી હુંક ને, વાગ જગતી અતી પાણી સાહુપ, અતીશય ખર કોઉ ન જાણે પ્ર, ૩, અતી ઉનમાદ કહ્યો હું ગુમયા, ગુરુ કોઉ નસીપાને, ચીદાનંદ પ્રભુઆગીનતાકા, મહ અસો ભાલજે પાને, પ્ર, ૫,

પદ પર મું

તારોજી રાજ્ય તારોજી રાજ્ય દીનાનાથ અબમોહું તારો જી રાજ્ય, પુરવ પુન્ય ઉદય તુમ ભેટે, તારે ગુ તરણ જીહાજ, દી૦ ૧, પતીત ઉધારણ તુમ પણ ધારયો, હુંય તીનકા શીર તાજ, દી૦ ૨, આગે અનેક ઉધારેત દાપીન, કરીના મામેરા આજ દી, ૩, અબ્રી અવસર જીમ તીમ કરી રખીયે, બીરૂદ ગરકુકી લાજ, દી૦ ૪, ચીદાનંદ શેવક જીનકુ શાહેબ, નીકો બન્યો સમાજ, દી૦ ૫,

પદ ૫૩ મું.

—આવોજી રાજ આવોજી રાજ શાહીબાયે, મહારે મોહે આવોજી રાજ, આંકણી, શીશ નમાય કરજોડ કહેનહું જરતે કોન જરાવે, હરા હરા નાથ જેરે પર અબતુમ, કહાંચે કુશીન લગાવો, આ૦ ૧, હમકુ પાગ પીપાશો શોકય સહેતુ તુમ, વીના બોલાવે જાવો, જા કારણથી મેર નહી આવત તો કાઉ ચુક દીખાવો, આ૦ ૨, કુમતા કુટીલકે વશ્ય આમ સાહીબ કાહેકુ લોક હશાવો, તુમકુ કોણ શીખાવે તુમતો, આરન કુશામજાવો, આ૦ ૩, થાકે વશ્ય થતી તુમ નાયક, જેને વીષ રૂપ પાવો, તે સહુ છાંની નહી કોઈ મુજથી, કાહેકુ પ્રગટ કહાવો, આ, ૪, ચીદાનંદ સુમતાકે બચન સુણ, ભીજ્યોકે હરખ વધાવો, તુમ મંદીર આવત પ્રભુ ૧૫હી; કરીઆન મન પરતાવો, આ, ૫,

### પદ ૫૪ મું.

રાગ ગીનાર ક્રુરો લાગે છેજી, પ્યારો આદ ગીરનાર, આંકણી, બાર અઢાર અપાર શોભે તીહાં, વનરાજી વીસ્તાર, નીરમળ નીરસ નીર ઝરણાં નીતય, પંખીક જાનમ નોહાર, ક્રુ, ૧, સુખ સમાધી નીગત ઊપાવી, જોગીશ્વર શીતધાર, કરતા મભીર ગુફામે નીસદીન ગુરૂ ગમ જ્ઞાન વીચાર નવ્ય સુક ગીણુંતી હારે, સોભન અગાધ્યાર શ્રીઆનંદ પ્રભુ મોહે અબ તારો, જીમ તાર્યા નીજ નાર, ક્રુ, ૩,

### પદ ૫૫ મું

રાગ સોરઠણી અનુભવજ્યોતી જાગી છે હીયે મારે જી, અનુ, આંકણી કુમતા કુટલ કહો અબ કરશો, સુમતા ક્રુપાળી સંગી છે, અ, ૧, મોહ મીથ્યાત નાટક નથી આવે છે, ભવપરણ તીભ્રુષ્ણાગી છે, અ, ૨, શ્રીઆનંદ સંત પ્રભુકે ભજનમે; અનુપમ અમલ લગી, છે અ, ૩,

### પદ ૫૬ મું.

સરણ તીહારે ચડી છુંમેં દીપ્રભુ જીવે, સા, આંકણી જનમ જરામરણાદીક કેરી, પીડા મીટાવન ભારી છે, સ, ૧, પરદુખ ભંજન નાથ બીરૂદ તુમ, તાતે તુમથી ચડી છે, શ્રીઆનંદ પ્રભુ તુમારે દરસથી, વેદના અસુભ દાઝી છે, સ, ૩,

### પદ ૫૭ મું.

રાગ કેરબા—સમજ પડી, મોહે સમજ પડી, જગ માયા જુઠી મોહે સમજ પડી, આકણી, કહેવુ કહેવુ વુ કેહ્યા કરે મુરખ, નહી ભરૂશા પલ એક ઘડી, ગાફીલ છીન ભર નાહી રેહો તુમ, શીરપર ઘુમે તેરે કાળ અરી, જ૦ ૧, મોહાનંદએ ખાત હમારી પ્યારે, જાણો મીત મન માહી અરી, જ૦ ૨,

પદ ૫૮ મુ

રાગ કેરબા—અંતમે પરો ત્યારે અંતમે પરો, એતી શીખ હમારી મન અંતમે ધરો, આકણી, થોડાસા જીવન કે કાજ નારે નર કાહેકુ છળ પરપંચ કરો, અ૦ ૧, કુડ કપટ પર દ્રોહ કરત તુમ, અરે નર પર ભવથી નડરો મોહા નંદ જેએ નહી માના, જનમ મરણ ભવ કુપમે પડો, અ૦ ૨,

પદ ૫૯ મુ

રાગ મલાર—ધ્યાન ઘટા ઘન છાએ શુર દેખા ભાઇ ધ્યાન, આકણી, દમ દમની દમકતી હુ દીશ અતી અન હદ ગરજ ગુંજાયે, શુ૦ ૧, મોટી બુદ પ્રીર નવ શુભ્યા સુખી, પ્રેમ પરમ ઝડ લાયે, શુ૦ ૨, મોહાનંદ આનુક અતી તલફત, સુધ સુધા જળ પાયે, શુ૦ ૩,

પદ ૬૦ મું

ભત જાવે જોર વીગ્રાર બાહ્મ અપ્રમત્ત જાવો, આકુળી, પાંઉ પડ પડે રટન બપૈયા, ગરજત ઘન અતી ઘોરા; બા૦ ૧; ચમક ચમક ચમકત ચપલા, મોરકરત મીલશોર; બા૦ ૨, ઉમંગ અતીશયીતા સાવર ઝુંપ; ભર ગયા જુ ચીહુ ઓર. બા૦ ૩; ઉઠી અગ્રી રપન અધારી; બીરહી કરત ઝકઝોર શીદાનંદ પ્રભુ એકવાર કહો. જોણા બાર કેરે બા૦ ૩;

## પદ ૬૧ મું

રાગ બીહાગ--પીયા પીયા પીયા બાલ મન પીયા પીયા પીયા, આંકણી, રે આતુક તુમ શબદ શુણત મોરા, વ્યા-કુળ હોતહે જીયા, કુટત નાડી કઠીન અતી ઘન સમ, નઠુર ભયાએ હીયા, બો૦ ૧, એકતો શોકચ દુખ દાઈ કંત જીમ કરે પ્રમાણ વસ ઝોયા દુજે બાલ બાલ ખગ પાપી તુ અધીકા દુખ દીયા, બો૦ ૨, કરણ પ્રવેશ ઉઠી ઝાપ વ્યાકુળ બીરહા નલ જલ દીયા, શીદાનંદ પ્રભુ એણ અવસર મીલ અમીક જગત જશ લીયા; બો૦ ૩,

## પદ ૬૨ મું.

અજીત જીણંદ શ્યું પ્રીતડી, એ દેશી--પરમાતમ પુરણ કળા, પુરણ ગુણ હો પુરણ જન આશ, પુરણ દ્રષ્ટની હાળીએ, ચીત ધરીએહો અમચી અરદાશ, પ૦ ૧, દુખ

દાઈ સંઘાતી સહું, આયાતી ઠાકર ઘાત દયાલ વાસ કીચો શીવ મંદીરે, મોહુ વીથરી હો ભમતો જગ જાળ, ૫૦ ૨, જગ તારક પદવી લહી, પારા સહી હો અપરાધી અપાર, તાત કહો મોહે તારતા, કીમ કીની હો આણે અવસર વાર, ૫૦ ૩, મોહ મહામદ છાકયો, હું અકીઓ હો નહી સુધ લગાર, ઊચીત કે આણે અવસરે; સેવકની હો કરવી સંભાળ; ૫; ૪; મોહ ગયા જો તારસો તેણી વેળા હો કહા તુમ ઉપગાર સુખ વેગા સાજન ઘણા; દુખ વેળા હો વીરલા સંસાર ૨૫; ૫; પણ તુમ દરશણ જોગથી; થઈ રૂદય હો અનુભવ પરકાશ, અનુભવ અભ્યાશી કરે, દુખદાઈ હોશકુ કર્મ વીનાશ, ૫૦ ૬, કર્મ કલંકની વારીને, નીજ રૂપ હો રમે રમતા રામ, લહેત અપુરવ ભાવથી, એણી રીતે તુમ પદવી સ્વામ, ૫૦ ૭, ત્રીકરણ જોગે વીનવું શુખ દાઈ હો શીવા દેવી નંદ ચીદાનંદ મનમે સદા તુમ આવો હો પ્રભુ નાણ દીણંદ, ૫૦ ૮,

પદ ૬૪ મુ

—ઉડ ભમરા કંકણી પર બેઠે નથણીશે લલ કારૂગી, એ દેશી, શ્રી સંખેસર પાસ જીણંદકે, ચરણ કમળ ચીત લાવુગી, શુણ જોરે સાજન નીત ધ્યાઉગી, આકણી, એહવા

પ્રભુ છઠ ચાર ઠીયાસે અન્ય દ્વાર ની ભાવુંગી, શુ૦ ૧, સુંદર શુરંગ સાલુની મુરતહ, નીરખત નયન શુખ પાઉંગી શુ૦ ૨, ચંપા ચંબેલી આન કેવરા, આંગીયાં રંગ રચાઉંગી શુ૦ ૩, વીણાદીક સાજ્ગાર સજ નૃત્ય, નાટક પ્રભુકુ દેખાઉંગી, શુ૦ ૪, ચીદાનંદ પ્રભુ આણ જ્વાણકુ, ભાવીયન પાણ વધાઉંગી, શુ૦ ૫,

પદ ૬૫ મુ

અજીત જીણંદ સ્યુ પ્રીતડી, એ દેશી,—અજીત અજીત જીન ધ્યાઇએ, ધરી રુદે હો ભવી નીરમલ ધ્યાન, રૂપ સ્થ્રી ભામે રહો, સુરભી સમહો રહે તાસ વીતાંન, અ, ૧, ચોટ ધ્યાન જોગીતણો, નીજ ધરતા હો તેહ ગીનીદાન, અકલ ચોત સ્વરૂપતં, લહી ફરસ્યાત હો પારસ પાખાન, અ, ૨, પુન લીયુ મ નીક સહી, હોય મદન હો મીલીયા ગીરી સંગ, એમ વડ્યાગીમે પડયો જીન પાતહો વસ્તુનો રંગ, અ, ૩, ધ્યેય રૂપની એકતા કરે ધ્યાતા હો ધર ધ્યાન સુજાણ, કરેકત મલભીન્નતા, જીમનાંસે હો તમ ઊગતે ભાણ, અ, ૪, પુરટાલંબન જોગથી, નીરલંબતા હો સુખ સાધન તેહ ચીદાનંદ અવીચળ કળા, લીણ માંહી હો ભવી પાવેતેહ, અ, ૫,

પદ ૬૬ મુ

નીરમળ હોય ભજલે પ્રભુ પ્યારા એ દેશી– લાવ–

હુ જીનચરણ હમારા; જીમ ચકોર ચીત ચંદ પીયારા ૨, ગુનત કુરંગ નાંદ મન લાઈ, પ્રતાત જાઈ પણ થેમનાભાઈ, નતજ આનંદ ભાવત ગેહે, એ પગ ચાતુક કરી પડાઈ, બ, ૧૧ જલત નીશંક દીપકે માંહી, પીર પતંગકુ હોતકછુ નાંહી, પીડાનદ પીછાણીહાંભાઈ, સંક પ્રીત વસઆનત ના ગે, બ, ૨, મીનમગન નવીજલથી ન્યારા, માંનસરોવર હંસ આધારા, ચોર નીરખ નીધીઆતી અંધીયારા, કેકી મગન ઘુન સુન ગરજેરા, ૯; ૩:પ્રણવ ધ્યાન જમ જોગી આરાધે; રસરીતી રસસાધક સાધે આલીક સુગંધ કેતકી મ ન લાધે, મધુકર નસ સંકટ વીવાધે ૯;૪; જાકાચીત જયા રેતા માને, તાકા મરમતો તેહીજ જાણે જીન ભકતી હી રૂદે મેંડાને, મોહાનદ મન આણંદ આને ૯; ૫;

પદ ૧૭ મુ

હો વાંસલડી વેરણ, થઈ લાગીરે વ્રંજની નારને.

દેશી—હો પ્રીતમજી વાત કીગંત અનંત તજી ચીત ધારીયો, હો વાલમજી વચન તણી અતી ઉંડો મરમ વીચાર યે, આંકણી, તુમે કુમતીક ઘર જાઉછો નાંજ કુળમે ખોટ લગાવોછો, બાળ અઠ જગતમાં વીછો, હો૦ ૧. તમે ત્યાગ અને વીખ પીયોછો, કુગતીનો મારગ લીયોછો એતો કાજ અજુગતુ કીયોછો, હો૦ ૨, એતો મોહ રાયકી ચેઢીછે, શીવ સંપતી પાથી છેઢીછે, એતો સાકર નેખ

પાડીછે, હો૦ ૩, એક સંકા મેરે મન આતીછે, જીણું વીધ
એનુપ મીત ભાવીછે, એતો દાહણ જગમે આવીછે હો૦
૪, સહુ સીધ તુમારી, પાવેછે; કર કામણ મંત્ર જર ભાખે
છે, તુમ પુન્ય જોગ એપાઈ, હો૦ ૫, મત આંખ કાજ
ભાવળ જાવો, અનુપમ ભજ ધીરથા નંતી ભાવેઅપ ભાષ
નયન પરગટ જોવો, હો૦ ૬, એણી વીધ સુમતા પહુ
સમજાવે, ગુણ અવગુણ કહી સહી દરસાવે, શુણી ચીદાનંદ
નીધર આવે, હો૦ ૭,

પદ ૯૮ મું

કુંથુ જીન મનડું કીમહીન બાજે એ દેશી, અનુભવઅ
મૃત વાંણી હો પાસજીન અ. આંકણી, શુરવતી ભવીજન જાણ
શી મુખથી, તે વાંણી ગીત આણી હો પાશજીન અ૦ ૧,
સ્યાદ વાદ મુદ્રા મુદિત સુચી, જીમ શુર શરીતા પાંણી,
અંતર મીથ્યા ભાવ લતાને, છેદનતા શસ્ત્ર પાણી, અ૦
૨, અહુ નીશ નાથ અસંખ્ય મીલ્યા તીમ, તીરગ૯ અચરીજ
એહી, લોકા લોક પ્રકાશ અંશજસ, તસ ઉપમા કહો કેહીહો
પ૦ અ૦ ૩, વીરહ વીજોગ હરણી એહંતી, સંપી વેગ સી
લાવે, પાકીનેક એ વછક તાથી; આંણુની સુરપ કહાવે હો,
પ૦ અ૦ ૪; અક્ષર એક અનંત અંશ જીહા, લેપ રહીત
મુખ ભાખે, તાસ લાયોપ સમ ભાવ પરૂપાથી; શુધ વચ
ન રસ ચાખે હો, પ૦ અ૦ ૫, આખ્યાથી મન ગપત થયો

નથી, રૂપા માટે લોભાવો, કર કરૂણા કરૂણા રસ સાયર, મેટ. ભગતે પાવે હો, પ૦ અ૦ ૬, એલપલેરા ભાઉચા વીણ શાહીબ, અશુભ જુગળ ગતી વારી, શીદાનંદ વામા શુત કેરી, વામાની બલીહારી હો, પ૦ અ૦૭,

પદ ૧૯ મું

—પુરવ પુન્ય ઉદેકારી ચેતન, નીકા નરભવ પાયારે પુ૦ આકણી દીનાનાથ દયાલ દયાનીધી, દુર્લભ અધીક બતાયારે. દશ દ્રષ્ટાંતે દોહીલો નરભવ, ઉતરા ધ્યેને ગાયોરે પુ૦ ૧, અવશર પાય વીશે રસ રાચત, તેતો મુઢ કહાયારે; કાગ ઉડાવન કાજ વીપ્ર જીમ, ડાર મણી પસ્તાયારે, પુ૦ ૨, નદી ઘોલ પશાપંન નાયકર, અંધ વાટતો આયોરે, નાથ શુગમ આગળ રહી તીનકુ, જીનકુ મોહ બ્રટાયારે, પુ૦ ૩, ચેતન ચ્યાર ગતીમાં નીશ્ચે, મોક્ષ દ્વાર એ કાયારે, કરત કંમના શુરપણ યાહી, જીનકુ અગમ્યુત માયારે,, પુ૦ ૪, કલ્પ વૃક્ષ સમ સંયમ કેરી, અતી શીતળ જીહાં છાયારે; ચરણ કરણ ગુણધર મહામુની, મધુકર મન લોભાયરે પુ૦ ૫, યાતીન નીણ તીહુકાળ કહો કીન, સાચા સુખ નીપજાયારે, અવસર પાય ન ચુકે ચીદાનંદ, શતગુરૂ એ દરસાયારે પુ૦ ૬,

થુઇ ૪ પજુસણની

—મણીરચીત શીંહાસણ, બેઠા જગ દાધર પજુસણ કેરી, મહીમા અગમ અપાર; નીજ મુખથી દાખી. શાખી સુરેનર વૃંદ એ પરબ પરબમાં. જેમ તારામાં ચંદ ૧,—નાગકેતુની પેરે. કલ્પ સાધના કીજે, વ્રત નીમ આખડી ગુરૂ મુખ અધીકા લીજે. દોય ભેદે પુજા; દાન પંચ પ્રકાર. કર પડીકમણા ધર, શીઅળ અખંડીત ધાર, ૨,—જે નીકરણ શુધે; આરાધે નવ વાર, ભવ સાત આઠ નવ; શેષ તાસ સંસાર. સહુ સુત્ર શીરોમણી કલ્પ સુત્ર સુખકાર, તે શ્રવણે સુણીને સફલ કરો અવતાર. ૩,—સહુ ચૈત જુહારો; ખમત ખામણા કીજે; સુધ સ્વામી વછલ; કુમતી દ્વાર પટ દીજે. અઠાઇ મોહોછવ; વીધી પૂર્વક સુધ કીજે. એમ કરતાં ચીદાનંદ સાસ્વત સુખ પામીજે, ૪,

## इति चिदानंद बोहोतेरी समात.

# आनंदघनजी कृत

અવધુ સો જોગીગુરૂ મેરા, ઉસપદકા કરે નિવેડા, અ, તરૂવર એક મુળ બીન છાયા, બીન ફુલે ફળ લાગ્યાં, સાખા પત્ર નહી કછુ ઉનકુ, અમરૂ ગગને લાગ્યા, અ; ૧; તરૂવર એક પંખીદોબેઠે; એક ગુરૂ એક ચેલા; ચેલેને જુગ ચુન ચુન ખાયા; ગુરૂ નીરંતર ખેલા; અ; ૨; ગગન મંડળમે અધબીચ કુવા, વાંઅમીકા વાસા; સુગરા હોવે સો ભર ભર પીવે; નુગરા જાવે પ્યાસા; અ; ૩; ગગન મંડળમેં ગઉઆ બીહાની, ધરતી દુધ જમાયા, માંખણ થા સો વીરલા પાયા, છાસ જગત ભરમાયા, અ૦ ૪, થડ બીના પત્ર પત્રબીનુ તુંબા, બીન જીભા ગુણ ગાવે, ગાવણ વાળેકુ રૂપને રેખા, સુગુરૂ સોહી બતાવે; અ૦ ૫, આતમ અનુભવ વિના નહી જાણે અંતર જોત જગાવે, ઘટ અંતર પરખે સોહી મુરત; આનંદ ઘન પદ પાવે, અ૦ ૬

રેખતા,

દીલન આપુ જોયા નહીં તન મન કુર્બાન નહી મન મેરકુ ઘેરા નહી, અબોલ કીયાતો કીયા હુવા, ૧, લાલચ કીયે દીલ દામકી; ખરીપત કરે બદ લામકી, રહે નહી સુધરામકી, હરી હર કહેના [illegible] કયા હુવા, ૨, કુતા હુવા ધન[illegible]

આસકા, ઘંઘા કરે જંજાળકા, ઉદર ભરવા અંકાળકા, કાશી જાવાતો ક્યા હુવા, ૩, ગોવા કરે સંસારકા; જુઠું બડા અજાનકા, જાવા તીરથ દ્વારકા, છાપા લીયેતે ક્યા હુવા, ૪, જીને પીતકુ સુખ નહી, જરાકી જકર આસક નહીં, સંકા જામે કછુ સક નહીં, તરપણ ઝીવાનો ક્યા હુવા, ૫, ઇસ બાત સુરી સમજદારકુ, જીસે મનુ કામ કારકે, સોઈ ભલાજ નખાસકે આવ્યાહુવાતો ક્યાહુવા, ૬, છકાન શીશીકાકરે, સાચી ત અકુરતેલાયે, સુકાય ગુરુ બાકે, બની હુવાતો ક્યા હુવા, મનમાં તગ વરપ આવ્યો નહી, વળી વેશ મુનીકા ઝહી, રવપરકી વેચાણ , ગયે નેપાલ શીવકી સહી,

૫૬

અવધુ રામ રામ તણ ગાવે, વારલા અલખ જગાવે અ૦ આંકણી, મન વાસેતો મનમે માતા મઠ વાસ. મકરોતા ઝટા ઝટા ધરે પટા પટા ધરે, છાતા છતા ધરેતા અ૦ ૧, આગમ પઢીઆ અગમ ઘર ધાકે, માપા ધાકી છાકે; દુનીમાં કારેકુ નાગી લાગે, દાશા રામ આશાક અ૦ ૨, પદારાતમ સુદ્ધા જગતેતા માયાકે ફંદ રહેતા, ઘટ અંતર પરમાનમ આવે, દુરલભ ગાવા તેરા, અ૦ ૩, ખગપદ ગગન મીનપદ જળમે જેસા જેશા વેરા, ચીત પંકજ ભાસેશા આનંદ ધન, રમતા અંતર ભમરા, અ૦ ૪,

૫૭

અવધુ એસા જ્ઞાન વીચારી, વામે કોણ પુરુષ કોણનારી

અવધુ, ટેક, બમ્મનકે ઘર ન્હાતી ધોતી; જોગીકે ઘર ચેલીરે, કલમા પડ પડ ભઇરે તુરકડી, આપ આપ અકેલીરે અવધુ૦ ૧, સસરો હમારો બાળો ભોળો, સાસુ બાળ કુંવારીરે, પીયુજી અમારે પોઢે પારણીએ, મેં હું ઝુલાવનહારીરે, અવધુ૦ ૨, નહી હું પરણી નહી હું કુંવારી, પુત્ર જણાવનહારીરે, કાળી દાઢીકો મેં કોઇ નહી છોડયો, હજુએ હું બાળ કુંવારીરે, અવધુ૦૩, અઢી દીપમે ખાટ ખટુલી ગગન ઓશીકુ તળાઇરે, ધરતીકા છેડા આભકી પીછોડી, તોય ન સોડ ભરાણીરે, અવધુ૦ ૪, ગગન મંડળમે ગાય વીઆણી, વસુધા દુધ જમાઇરે, સઉરે સુનો ભાઇ વલોણુ વલોવે, કોઇ એક અમિત પાઇરે, અવધુ૦ ૫, નહી જાઉં સાસરીએ નહી જાઉં પીયરીએ; પીઉજીકી શેજ બીછાઇરે, આનંદઘન કહે સુનો ભાઇ સાધુ, જોતસે જોત મીલાઇરે, અવધુ૦ ૬,

૫૮

બેહેર બેહેર નહી આવે અવસર, બેહેર બેહેર નહી આવે, ટેક, જ્યુ જાણે ત્યુ કરલે ભલાઇ; જનમ જનમ સુખ પાવે; અવસર૦ ૧, તન ધન જોબન સબહી જુઠો, પ્રાણ પલકમે જાવે, અવસર૦ ૨, તન છુટે ધન કોણ કામકો, કાયાકુ કૃપણ કહાવે, અવસર૦ ૩, જાકે દીલમે સાચ બ-સતહે ત્યાકુ જુઠ ન ભાવે, અવસર૦ ૪, આણંદઘન પ્રભુ ચ

સંત પંથમેં સાગરી સાગરી ગુણ ગાજે, અવશેર૦ ૫,

પદ રાગ આશાઉરી

અબધુ વૈરાગ બેટા જાયા, વાને ખોજ કુટુંબ સ ખાયા જેને તે બાઈ મમતા માયા, સુખ દુખ દોનું ભાઈ, કામ ક્રોધ દોનું બાઈ, બાઈ, તરસ્નાબાઈ અ; ૧, દુરમત દાદી મત્સર દાદા મુખ દેખતહી મુઆ, મંગળ રૂપી બધાઈ વાંચી, એ જબ બેટા હુવા. અ ૨; પુન્ય પાપ પાડોશી ખાયે, માન કામ દોઉ મામા, મોહ નગરકા રાજા ખાયા પીછેહી પ્રેમ તે ગામા; અ ૩, ભાવ નામ ધરચો બેટાકો મહીમા વર્ણ્યો ન જાય, આનંદઘન પ્રભુ ભાવ પ્રગટ કરો, ઘટ ઘટ રહ્યા સમાય. અ ૪.

## ग्यानसार

પદ

બાપડા બિંદ ન પાયો બાપવર લોકમેં હાંસી કરાયો રે એ આંકણી જોગ કમાયો જોગી ન થાયો, દંભે દીલડો- હરાયો રે; મુખ મુની જગમે નામ ધરાયો, ઉજટા વેશ લ જાયો રે; ૧ સાધકી કરણી સુત્રે વરણી તે તુન લહે તરણી રે; સાધુ સાધુ નામ ધરાવો, માયા તેહી મન હરણી રે; ૨ સા- ન પડચો તુ ધ્યાન ધરચો નહી, માન વશી મુઝાણી રે; પં-

ડિત થઈ તું પાણ સમાનો મન તેં વશ નાવી આણ્યોરે, ભિ ૩ આતમ જ્ઞાન અનુભવ રસ વિણ, કષ્ટ કરે અભિમાનીરે; નહીં મુની ગુણ પણ મુની થઈ બેઠો, તે આતમ ગુણ હાણીરે; ભિ ૪ મુંડ મુંડાયો તો શું કમાયો, મુની ગુણ તું ન સોહાયોરે; તીર ન પાયો તીર ન પાયો હસ્તી પ્રાપ્ય ફુ-સાયોરે; ભિ, ૫, જ્ઞાન ભણી કરે સંજમ ક્રીરીયા, ન ઠરાવે મન ઠામરે; જ્ઞાન સારકો ભેદ ગ્રહી જે પામે પદ નિર-વાણરે, ૬

૫૬

રાગ કલંગડો—ભેખધર સુણી જનમ ગમાયો, સં-જમ કરણી સુપનકી તરણી; સાધુ નામ ધરાયો ભેખ ૧ એ આંકણી મુખ મુની કરણી પેટ કતરણી: એસો જોગ કમાયો; હેમી ગ્રહધર કમઠીની પર, ધરી ગોપ ભાતાયો; ભિ. ૨ મુંડ મુંડાયો ગાડરની પર, જીન મત જગત લ-જાયો; ભેખ કમાયો ભેદ ન પાયો મન તુરંગ વશ નાયો; ભિ. ૩ મન સાધે વિણ સંજમ કરણી, માનુ તુશ ફટકા-યો, જ્ઞાનસાર તેં નામ ધરાયો, જ્ઞાનકો મર્મ ન પાયો; ભિ,૪

૫૬

સુમતીસોહાગણ જાગી; અબધુ સુમતી સોહાગણજાગી કુમતી દુહાગણ ભાગી અબધુ સુમતી શોહાગણ જાગી, એ

આંકુળી. આવી સંગ બાદ પણ કુળ અનવિત, છેલ આગમ
હળવે; એવો શબ્દ અક્ષર પામી, પડી સંગતી પાછ:
અપ ... નિધો ગત બોદ કર્ગી આનમની, રૂપ ... અ-
વિરાની એમો આનમ પરમ ચરણ વિપ, ગ્રહિયો સહુ
ન વિરામી અપ ટ ન રેખા અરમ અપા ઉઠ્યારો, તત્ત્વ
ભાત પરમ વિચારઃ સાનસાર પદ નિશ્ચય સિન્ધ હળ્યા મધુ
હળુ વ્યાપારો; અપ ૩

**समाप्त.**